

SPIS TREŚCI

I. RODZAJ, CECHY, SKALA I USYTUOWANIE PRZEDSIĘWZIĘCIA.....	4
1.1. Wstęp.....	4
1.2. Rodzaj, cechy i skala inwestycji	6
1.3. Usytuowanie przedsięwzięcia	9
a. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego	9
b. Wody podziemne i powierzchniowe	9
c. Ujęcia wód	12
d. Drogi dojazdowe do terenu planowanej inwestycji.....	12
e. Tereny zalewowe	13
f. Obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych	14
II. POWIERZCHNIA ZAJMOWANEJ NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBIEKTU BUDOWLANEGO ORAZ DOTYCHCZASOWY SPOSÓB WYKORZYSTANIA I POKRYCIA NIERUCHOMOŚCI SZATĄ ROŚLINNĄ	16
2.1. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości.....	16
2.2. Dotychczasowy sposób wykorzystywania terenu objętego inwestycją	17
2.3. Szata roślinna	17
a. Istniejąca.....	17
b. Projektowana	18
III. RODZAJ TECHNOLOGII	18
3.1. Infrastruktura budowlana	18
3.2. Tucz zwierząt	19
a. Silosy na pasze treściwe	23
b. System do zadawania pasz i pozostałe wyposażenie chlewni	23
IV. EWENTUALNE WARIANTY PRZEDSIĘWZIĘCIA	24
V. PRZEWIDYWANE ILOŚCI WYKORZYSTYWANEJ WODY, SUROWCÓW, MATERIAŁÓW, PALIW ORAZ ENERGII	25
5.1. Etap realizacji	25
5.2. Etap eksploatacji	26
VI. ROZWIĄZANIA CHRONIĄCE ŚRODOWISKO	27
6.1. W zakresie emisji hałasu	27
a. Etap realizacji	27
b. Etap eksploatacji	27
c. Etap likwidacji	27
6.2. W zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza	27
a. Etap realizacji	31
b. Etap eksploatacji	31
6.3. W zakresie ochrony powierzchni ziemi, wód gruntowych i wód powierzchniowych	32
a. Etap realizacji	32
b. Etap eksploatacji	33
6.4. W zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi	33
6.5. W zakresie potencjalnie możliwych sytuacji awaryjnych.....	34
VII. RODZAJE I PRZEWIDYWANE ILOŚCI WPROWADZANYCH DO ŚRODOWISKA SUBSTANCJI LUB ENERGII PRZY ZASTOSOWANIU ROZWIĄZAŃ CHRONIĄCYCH ŚRODOWISKO	34
7.1. Gospodarka wodno – ściekowa	34
7.1.1. Nawozy naturalne i nawożenie.....	34
7.1.2. Wody opadowe i roztopowe	36
7.1.3. Ścieki	38
7.2. Emisja zanieczyszczeń do powietrza	38

7.3. Emisja z chowu trzody chlewnej.....	40
7.4. Emisja z silosów paszowych	44
7.5. Emisja związana z odorami	45
7.6 emisja związana z hałasem.....	45
7.7. Emisja związana z odpadami	47
VIII. CHARAKTERYSTYKA RODZAJU I SKALA ODDZIAŁYWAŃ INWESTYCJI NA KLIMAT	50
8.1. Bezpośredni i pośredni wzrost emisji gazów cieplarnianych i ich prekursorów	50
8.2. Utrata siedlisk zapewniających sekwencję CO ₂	51
8.3. Przedstawienie informacji o działaniach łagodzących zmiany klimatu	51
8.4. Przedstawienie informacji o działaniach związanych z adaptacją przedmiotowej inwestycji do zmian klimatu	51
8.5. Charakterystyka rodzaju i skali oddziaływań inwestycji na bioróżnorodność, działań zapewniających minimalizację oddziaływań w tym zakresie i przywrócenia bioróżnorodności	51
IX. MOŻLIWOŚĆ TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	52
X. ANALIZA MOŻLIWYCH KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH	52
XI. OBSZARY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY, ZNAJDUJĄCE SIĘ W ZASIĘGU ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA.....	53
XII. PRZEDSIĘWZIĘCIA REALIZOWANE I ZREALIZOWANE, ZNAJDUJĄCE SIĘ NA TERENIE, NA KTÓRYM PLANUJE SIĘ REALIZACJĘ PRZEDSIĘWZIĘCIA, ORAZ W OBSZARZE ODDZIAŁYWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA LUB KTÓRYCH ODDZIAŁYWANIA MIESZCZĄ SIĘ W OBSZARZE ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA - W ZAKRESIE, W JAKIM ICH ODDZIAŁYWANIA MOGĄ PROWADZIĆ DO SKUMULOWANIA ODDZIAŁYWAŃ Z PLANOWANYM PRZEDSIĘWZIĘCIEM.....	57
XIII. RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII LUB KATASTROFY NATURALNEJ I BUDOWLANEJ	58
XIV. PRZEWIDYWANE ILOŚCI I RODZAJ WYTWARZANYCH ODPADÓW ORAZ ICH WPŁYW NA ŚRODOWISKO.....	58
XV. ŹRÓDŁA STANOWIĄCE PODSTAWĘ OPRACOWANIA ORAZ PRZYWOŁANE AKTY PRAWNE.....	59

SPIS MAP:

Mapa 1 Lokalizacja opracowania	6
Mapa 2 Położenie względem GZWP	10
Mapa 3 Lokalizacja inwestycji na tle terenów zagrożenia powodziowego	13
Mapa 4 Lokalizacja inwestycji na tle terenów ryzyka powodziowego	14
Mapa 5 Lokalizacja inwestycji na tle obszarów Ramsar	15
Mapa 6 Lokalizacja inwestycji na tle terenów przeciwdziałania skutkom suszy	16
Mapa 7 Lokalizacja planowanej inwestycji na tle istniejących obszarów podlegających ochronie	53
Mapa 8 Usytuowanie planowanej inwestycji na tle korytarzy ekologicznych	57

SPIS TABEL:

Tabela 1 Wielkość produkcji zwierzęcej	4
Tabela 2 Zestawienie powierzchni planowanej inwestycji	8
Tabela 3 Zestawienie działek objętych inwestycją	8
Tabela 4 Zestawienie klasoużytków	17
Tabela 5 Powierzchnia inwentarska gospodarstwa	18
Tabela 6 Zestawienie planowanej obsady zwierząt	19
Tabela 7 Zużycie wody na pojenie zwierząt	20
Tabela 8 Zużycie wody w całym gospodarstwie	21
Tabela 9 Dopuszczalne poziomy niektórych substancji w powietrzu	28
Tabela 10 Sposób obliczania powierzchni płyty gnojowej lub pojemności zbiornika na gnojowicę albo gnojówkę	35
Tabela 11 Bilans wód opadowych	37
Tabela 12 Wskaźniki emisji g/kg	39
Tabela 13 Wielkość emisji	39
Tabela 14 Stężenia (S) poszczególnych zanieczyszczeń gazów wentylacyjnych z chlewni przyjęto wg Weurmana, za Kośmider i innymi	41
Tabela 15 Wskaźniki emisji wg. BREF – kg/miejsce/rok	41
Tabela 16 Zestawienie emisji z budynku w gospodarstwie	43
Tabela 17 Zestawienie dopuszczalnych poziomów hałasu	46
Tabela 18 Poziom mocy akustycznej źródła dla samochodów zgodnie z instrukcją ITB nr 338/2008 Metody określania emisji i emisji hałasu przemysłowego w środowisku	47
Tabela 19 Zestawienie odpadów powstających w wyniku realizacji inwestycji	48

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Róża wiatrów	29
------------------------------	----

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik nr 1	koncepcja zagospodarowania terenu
Załącznik nr 2	szczegółowa charakterystyka JCWPd
Załącznik nr 3	szczegółowa charakterystyka JCWP
Załącznik nr 4	umowa na odbiór nawozów naturalnych
Załącznik nr 5	zaświadczenie o braku możliwości podłączenia wodociągu

I. RODZAJ, CECHY, SKALA I USYTUOWANIE PRZEDSIĘWZIĘCIA

1.1. Wstęp

Zamierzone przedsięwzięcie polega na budowie budynku inwentarskiego – chlewni dla tuczników wraz z infrastrukturą towarzyszącą (m. in. silos zbożowy, własne ujęcie wody, utwardzenie terenu) na działce nr geod. 253/2 i części dz. nr geod. 253/3 w m. Derewiczna, gmina Komarówka Podlaska, powiat radzyński, województwo lubelskie.

Wnioskującym o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację zamierzonego przedsięwzięcia jest Inwestor:

Piotr Weremczuk
zam. Derewiczna 155A
21-311 Derewiczna

Obecnie w/w działka jest użytkowana rolniczo przez Inwestora.

Po realizacji inwestycji maksymalna obsada zwierząt w gospodarstwie wyniesie 923 szt. tuczników, co w przeliczeniu wyniesie 129,23 DJP.

W przeliczeniu na DJP wielkość produkcji zwierzęcej po realizacji inwestycji przedstawiać się będzie następująco:

WIELKOŚĆ PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ			
kategoria wiekowa	I. szt.	przelicznik DJP	wielkość produkcji (DJP)
obsada planowana			
tuczniki	923	0,14	129,23
razem	923	-	129,23

Tabela 1 Wielkość produkcji zwierzęcej

Maksymalna obsada w gospodarstwie objętym inwestycją wyniesie **129,23 DJP**.

Zgodnie z zapisami obowiązującego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z brzmieniem:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 104 lit. a) – „chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP i mniejszej niż 210 DJP - jeżeli ta działalność będzie prowadzona: w odległości mniejszej niż 210 m od:
 - terenów lub gruntów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, tj. mieszkaniowych, rolnych zabudowanych zajętych pod budynki mieszkalne, innych

- zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt, zurbanizowanych niezabudowanych lub w trakcie zabudowy, rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone,
- zrealizowanego, realizowanego lub planowanego przedsięwzięcia chowu lub hodowli zwierząt innych niż norki, w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP;

W związku z planowaną studnią głębinową (w trakcie stwarzania dokumentacji) inwestycja nie będzie kwalifikowana zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 73, z uwagi na planowany pobór wód na poziomie poniżej 10m³/godzinę.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przed uzyskaniem:

- 1) pkt 1: decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834);
- 2) pkt 3: decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3) pkt 6: pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych wydawanego na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

W świetle powyższych przepisów Inwestor zobowiązany jest do przedłożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z wymaganymi załącznikami, o których mowa w art. 74 obowiązującej ustawy o oś (tj. m.in. kartą informacyjną przedsięwzięcia).

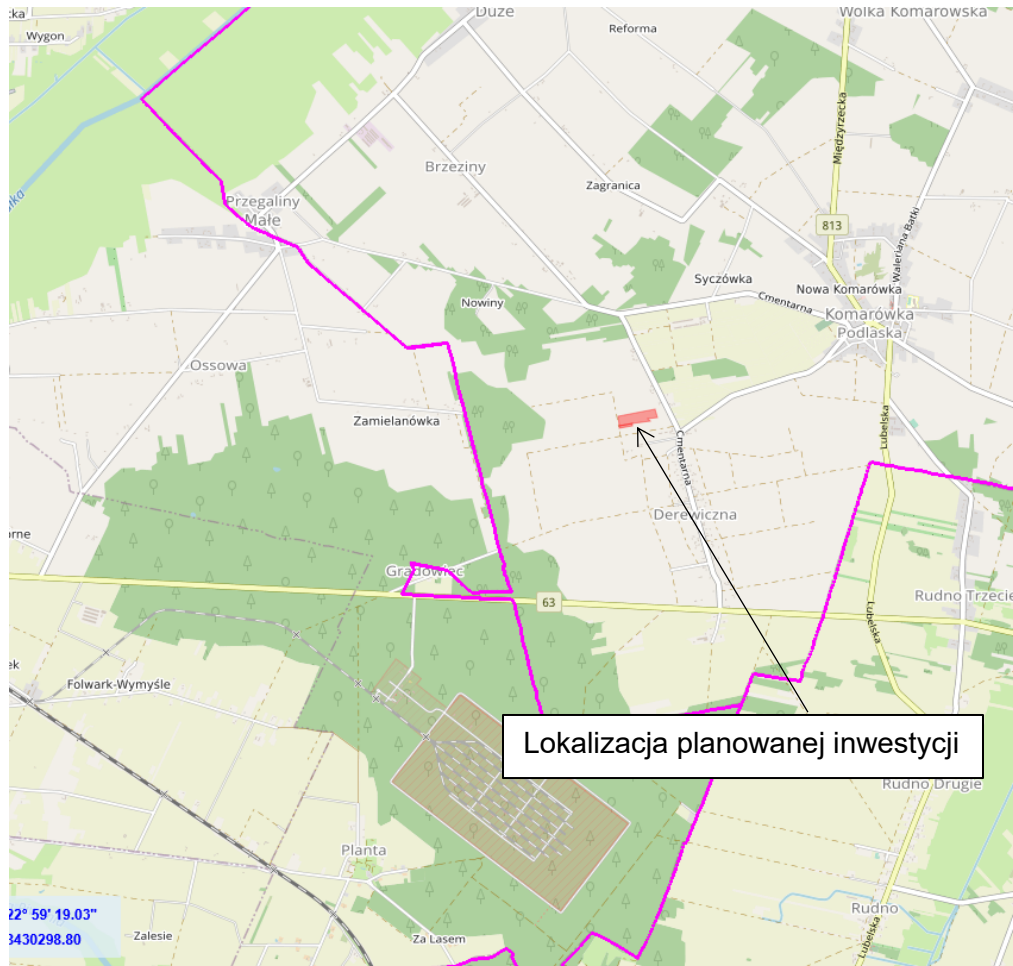
W myśl art. 74 ust. 1a, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia wypisów z rejestru gruntów.

Z uwagi na fakt, że planowane przedsięwzięcie nie jest związane z jakąkolwiek zmianą lasu lub nieużytku na użytek rolny, jak również wylesieniem mającym na celu zmianę sposobu użytkowania, inwestycja nie jest kwalifikowana w § 3 ust. 1 pkt 88 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Opracowanie wykonano na podstawie aktualnych danych

Administracyjnie inwestycja położona jest w województwie lubelskim, w powiecie radzyńskim, w gminie Komarówka Podlaska, na gruntach miejscowości Derewiczna, które obejmują działki o nr ewid. 253/2 oraz część działki 253/3 o łącznej powierzchni 4,28 ha.

Lokalizację terenu objętego inwestycją przedstawiono na poniższej mapie:

Mapa 1 Lokalizacja opracowania

Celem opracowania informacji o planowanym przedsięwzięciu jest przedstawienie danych umożliwiających organowi dokonanie oceny i kwalifikacji zamierzonej inwestycji w związku z procedurą oceny oddziaływania na środowisko i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na jej realizację.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jest Wójt Gminy Komarówka Podlaska.

1.2. Rodzaj, cechy i skala inwestycji

Teren działki inwestycyjnej obecnie nie jest zabudowany i jest użytkowany rolniczo.

Do realizacji zaplanowano budowę:

- 1) budynku inwentarskiego składającego się z następujących części:

- a) inwentarskiej - na tuczniki o obsadzie maksymalnie wynoszącej 923 szt. – 129,23 DJP, w ciągu roku realizowane będą 3 cykle produkcyjne,
 - b) socjalnej - z łazienką oraz pomieszczenia towarzyszące (izolatka, hydroforownia, korytarz),
- 2) silosu paszowego.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie chlewni dla tuczników w systemie bezściółkowym o wymiarach zewnętrznych 50,60 m x 14,20 m z częścią socjalną o wymiarach zewnętrznych 6,70 m x 4,80 m. Powierzchnia hodowlana, na której prowadzony będzie tucz trzody chlewnej wyniesie 600,0 m². Wysokość budynku w kalenicy wyniesie maksymalnie 5,80 m. W części socjalnej wydzielona zostanie tzw. śluza sanitarna umożliwiającą zmianę odzieży wierzchniej i przeprowadzenie dezynfekcji rąk i obuwia.

Zaprojektowano budynek wolnostojący, jednokondygnacyjny, ze ścianami i dachem z płyt warstwowych. W budynku tuczniki będą utrzymywane grupowo w kojcach. Wentylacja chlewni mechaniczna z nawiewem powietrza poprzez nawiewniki w ścianach bocznych i wywiewem powietrza poprzez 6 kominów wentylacyjnych o średnicy 0,63 m w dachu budynku. W kominach będą umieszczone wentylatory o wydajności max. 12 833 m³/h.

W części socjalnej przewidziano odprowadzenie ścieków bytowych do zbiornika bezodpływowego o pojemności 3,5 m³.

Budynek ze względu na brak możliwości przyłączenia do sieci wodociągowej będzie zaopatrzony w wodę z własnej studni głębinowej (w trakcie dokumentowania) oraz w energię elektryczną. Budynek chlewni nie będzie ogrzewany. W przypadku konieczności ogrzewania części socjalnej zostaną zastosowane grzejniki elektryczne.

Obiektem towarzyszącym dla tuczarni będzie silos paszowy o pojemności 25,0 ton.

Tuczniki będą utrzymywane grupowo w systemie rusztowym. Gnojowica będzie magazynowana w zbiorniku pod budynkiem chlewni o pojemności 2 082,5 m³.

Komunikacja zostanie zapewniona poprzez zjazd z utwardzonej drogi gminnej. Drogi wewnętrzne i plac zostaną utwardzone kamieniem typu tłuczeń.

Zestawienie powierzchni planowanej inwestycji przedstawiono w poniższej tabeli:

Lp.	Zestawienie powierzchni inwestycji	
	Rodzaj:	Powierzchnia [m2]
1.	Powierzchnia opracowania	4 696,80
2.	Powierzchnia zabudowy planowanego budynku	750,68
	w tym powierzchnia użytkowa:	702,39
	pow. inwentarska	600,00
	korytarz	65,00
	izolotka	12,43
	pom. socjalne	6,70
	pozostałe pom. towarzyszące	18,26
3.	Pow. terenu utwardzonego - tłuczeń	601,50
4.	Pow. terenu biologicznie czynnego	3 344,62

Tabela 2 Zestawienie powierzchni planowanej inwestycji

Omawiana inwestycja wraz z dojazdami usytuowana jest na działkach zlokalizowanych w obrębie ewidencyjnym Derewiczna, gmina Komarówka Podlaska.

Zestawienie działek objętych opracowaniem przedstawiono w poniższej tabeli:

nr dz. ewid.	obręb ewid.	obszar (ha)	właściciel
253/2	0003	0,26	Piotr Weremczuk, Derewiczna 155A, 21-311 Derewiczna
253/3		4,02	

Tabela 3 Zestawienie działek objętych inwestycją

Najbliższe (licząc od granic planowanego budynku chlewni) budynki mieszkalne zlokalizowane są zgodnie z poniższym:

- dz. nr ewid. 342 – w odległości ok. 266 m w kierunku południowo-wschodnim,
- dz. nr ewid. 342 – w odległości ok. 273 m w kierunku południowo-wschodnim,
- dz. nr ewid. 253/4 – w odległości ok. 430 m w kierunku wschodnim.

W najbliższym otoczeniu planowanej inwestycji znajdują się: grunty orne, pastwiska, grunty orne zabudowane, droga gminna.

Najbliższe tereny leśne od terenu opracowania znajdują się:

- w odległości ok. 810 m w kierunku północno-wschodnim,
- w odległości ok. 910 m w kierunku zachodnim.

Planowana inwestycja jest zlokalizowana poza terenami zagrożonymi powodzią lub podtopieniami. Teren w otoczeniu planowanej inwestycji nie jest zwodociągowany.

W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji nie występują obiekty wpisane do rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Najbliższa strefa takiej ochrony znajduje się w następującej lokalizacji:

- strefa ochrony konserwatorskiej obejmująca zespół kościoła parafialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa – w odległości ok. 2,90 km.

W otoczeniu planowanego przedsięwzięcia nie występują obszary i obiekty podlegające ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tj. parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, pomniki przyrody lub stanowiska dokumentacyjne oraz tereny uzdrowiskowe.

W najbliższym otoczeniu planowanej inwestycji brak jest innych obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

1.3. Usytuowanie przedsięwzięcia

A. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego

Teren pod którym jest planowane przedsięwzięcie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z wypisem i wrysem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gminy Komarówka Podlaska zatwierdzonego Uchwałą Nr IX/51/2003 Rady Gminy Komarówka Podlaska z dnia 4 października 2024 r. działki o nr ewid. 253/2 i 253/3 na terenie m. Derewiczna, obręb Derewiczna oznaczone są symbolem:

- w części pod pola uprawne z oznaczeniem w planie symbolem RP;
- w części pod tereny upraw polowych z dopuszczeniem usług związanych z turystyką
- i rekreacją z oznaczeniem w planie symbolem RP, UT;

Na terenie upraw polowych oznaczonych symbolem RP ustala się następujące warunki zagospodarowania:

- a) na terenach upraw polowych RP dopuszcza się lokalizację specjalistycznych gospodarstw rolnych, w szczególności gospodarstw hodowlanych mogących znacząco oddziaływać na środowisko, pod warunkiem wypełnienia wymagań środowiskowych;
- b) lokalizowanie na terenach RP obiekty inwentarskie o obsadzie powyżej 50 DJP z zastrzeżeniem § 9, ust. 5, pkt 12 powinny spełniać następujące wskaźniki dotyczące zachowania minimalnej odległości od istniejącej zabudowy mieszkaniowej:
 - chów trzody chlewnej hodowanej w systemie na ruszcie – 1 DJP = 2,0 m.

Zgodnie z powyższym planowane przedsięwzięcie nie narusza ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Komarówka Podlaska.

B. Wody podziemne i powierzchniowe

W związku z lokalizacją terenu inwestycji na obszarze dorzecza Wisły zastosowanie ma Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (t.j. Dz.U. 2023 poz. 300).

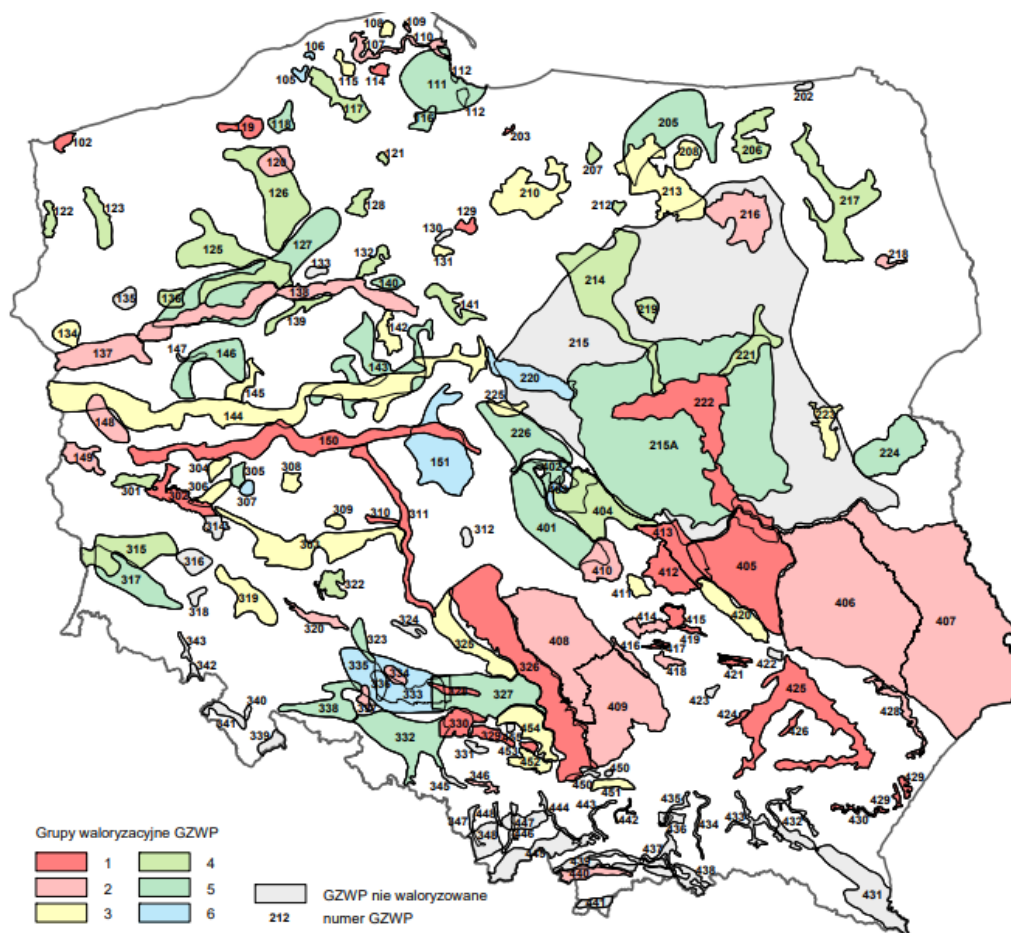
Do ustaleń położenia na tle GZWP wykorzystano dane z systemu MIDAS z Centralnej Bazy Danych Geologicznych (CBDG) Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego PIG-PIB.

Do ustalenia stanu JCWP i JCWPd wykorzystano dane z wersji elektronicznej dokumentu (załączników) do ww. Planu i udostępnione przez PGW Wody Polskie (<http://karty.apgw.gov.pl:4200/mapa>).

Teren inwestycji geograficznie położony jest:

- w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 215 – Subniecka warszawska.

Poniżej ukazano mapę wstępnej waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych (Skrzypczyk, 2005):

Mapa 2 Położenie względem GZWP

Zgodnie z informacjami udostępnionymi przez Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, GZWP Nr 215 jest zbiornikiem paleogeńsko-neogeńskim, porowym. Stratygrafia warstw wodonośnych : Pg-Ng.

Zaplanowane do realizacji działania nie będą powodować trwałego zanieczyszczenia gruntów lub wód, jak również nie stanowią zagrożenia dla jakości wód podziemnych zbiornika.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych ustalonych na mocy art. 4 „Ramowej Dyrektywy Wodnej” to:

a) wody podziemne

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych,
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Odwodnienie wykopów.

Przewidywana głębokość wykopów pod fundamenty i zbiornik gnojowicy wyniesie ok. 2,3 m. W związku z oświadczeniem Inwestora, poziom wód gruntowych znajduje się na poziomie poniżej 4,0 m p.p.t. Nie wystąpi zatem konieczność odwadniania wykopów budowlanych.

b) wody powierzchniowe

- dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału,
- dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego.

W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

– w obszarze **Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) Nr 67:**

KOD UE: GW200067

Dorzecze: obszar dorzecza Wisły

Region wodny: Bugu

Powierzchnia jednolitej części wód podziemnych [km²] : 5 200.81

STAN CHEM. : dobry

STAN IL. : dobry

OCENA ST. : dobry

Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania [tys. m³/rok] – stan na rok 2018: 104 579.07

% wykorzystania zasobów dostępnych do zagospodarowania: 16

CEL ST. CH. : dobry stan chemiczny

CEL ST. IL. : dobry stan ilościowy

Ryzyko : niezagrożona
Zastopowana derogacja: n/d.

Szczegółowa charakterystyka jednolitej części wód podziemnych, w obrębie których zlokalizowana jest inwestycja, stanowi załącznik do niniejszego dokumentu.

- w obszarze **Jednolitych części wód powierzchniowych zlewni rzecznej o identyfikatorze UE - RW200015267144869 - Żarnica,**

Typ JCWP – P_org - Potok lub struga w dolinie o dużym udziale torfowisk

Powierzchnia [km²] : 152,60

Dorzecze : obszar dorzecza Wisły

Region wodny : region wodny Bugu

Ekoregion: Równiny Wschodnie

Status JCWP : NAT - naturalna część wód

Akt. stan wód : brak danych

CEL ST. / POT.EKO. : dobry stan ekologiczny

CEL ST.CHEM. : dobry stan ekonomiczny

Ryzyko : zagrożona

Zastosowana derogacja:

- odstępstwo czasowe w trybie art. 4 ust. 4 RDW – nie,
- odstępstwo w trybie art. 4 ust. 5 RDW – nie,
- odstępstwo z art. 4 ust. 7 RDW – nie.

C. Ujęcia wód

Najbliżej położone ujęcia wód podziemnych dla analizowanego obszaru zlokalizowane są w odległości:

- ok. 1,3 km w kierunku północno-wschodnim 6410035-MIR-DROB 1 w m. Derewiczna,
- ok. 1,6 km w kierunku północnym 6410018-KÓŁKO ROLNICZE 1 w m. Brzeziny.

Dla ww. ujęć nie utworzono stref ochrony pośredniej.

D. Drogi dojazdowe do terenu planowanej inwestycji

Działka posiada bezpośredni dostęp do drogi publicznej - droga gminna działka nr geod. 247 (droga gruntowa).

Transport w trakcie realizacji.

W trakcie realizacji inwestycji dojazd na teren działek będzie się odbywał z drogi gminnej (dz. o nr ewid. 247 - droga gruntowa). Transport realizowany będzie głównie poprzez samochody ciężarowe dowożące materiały budowlane. W celu realizacji prac będzie również występować czasowo zwiększony ruch pojazdów osobowych, należących do pracowników budowlanych, zatrudnionych do wykonywania tego rodzaju prac.

Transport w trakcie eksploatacji.

Ruch środków transportowych w fazie eksploatacji inwestycji będzie się odbywał również drogą gminną (dz. o nr ewid. 247 - droga gruntowa). Środki transportowe będą dostarczać do gospodarstw pasze oraz odbierać tuczniki. Zwiększony ruch środków transportu wystąpi także

w wyniku odbioru padłych sztuk z gospodarstw, a także realizacji prac polowych, w tym wywozu gnojowicy w na użytki rolne.

E. Tereny zalewowe

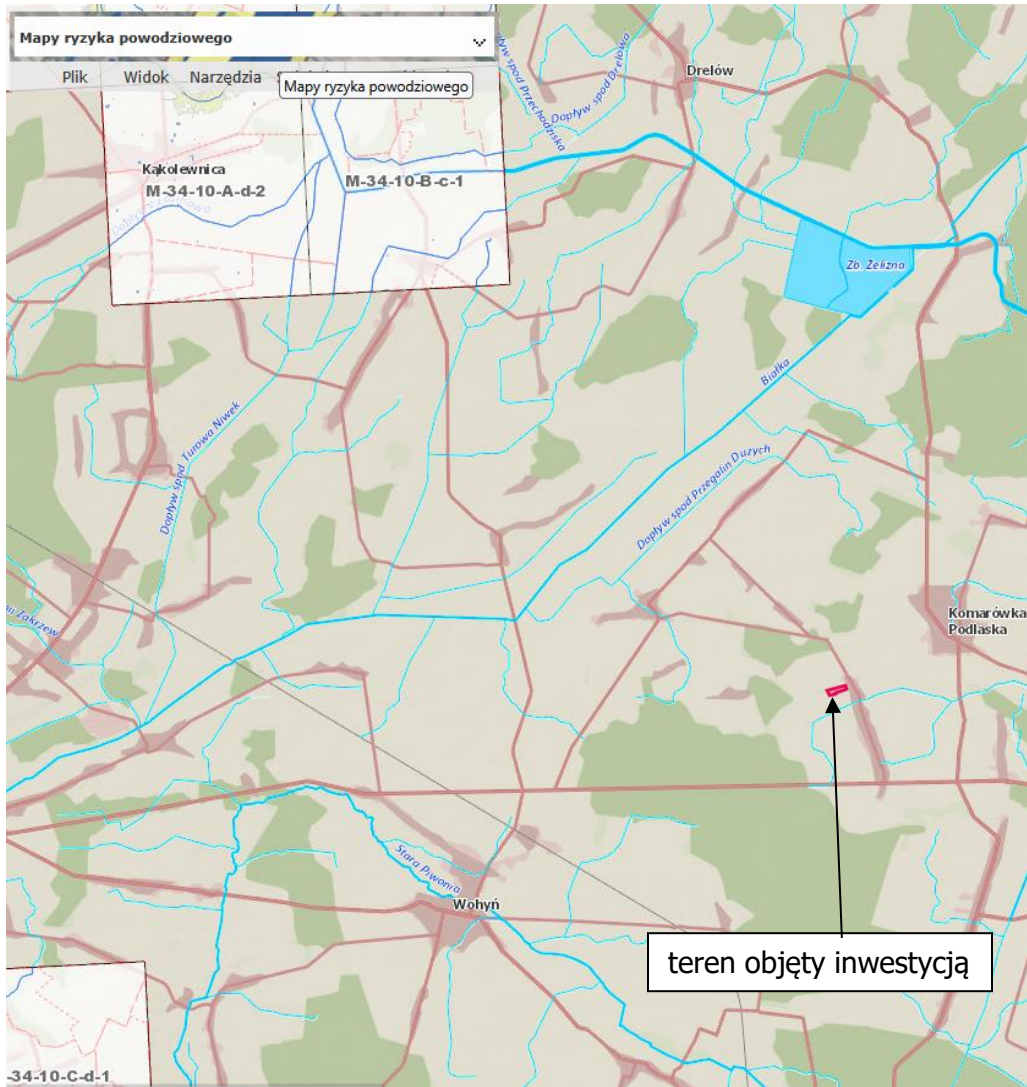
Teren gospodarstwa rolnego leży poza terenami zalewowymi oraz obszarami zagrożonymi podtopieniami.

Teren zagrożenia powodziowego obrazuje poniższa mapa:

Mapa 3 Lokalizacja inwestycji na tle terenów zagrożenia powodziowego

Teren ryzyka powodziowego obrazuje poniższa mapa:

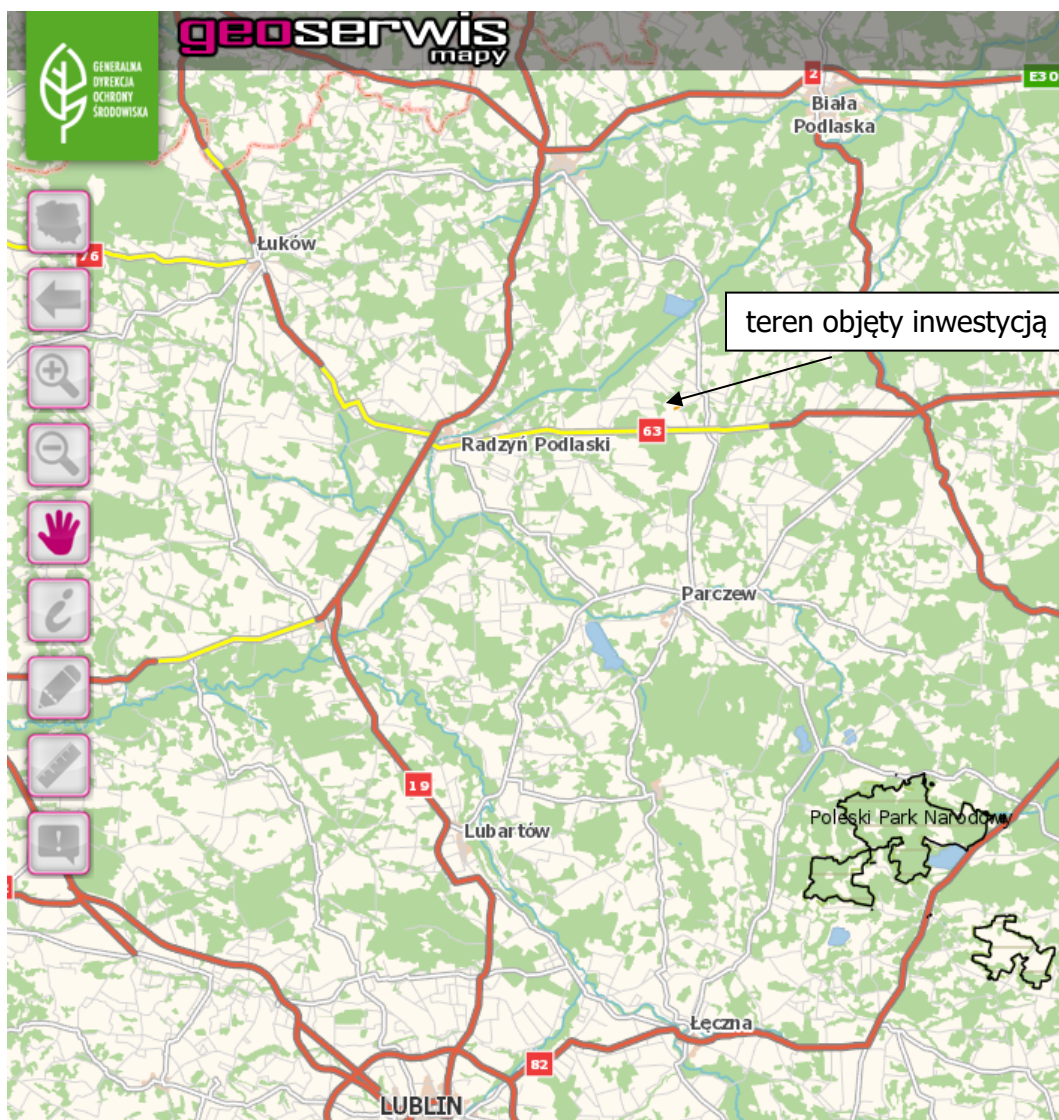
Mapa 4 Lokalizacja inwestycji na tle terenów ryzyka powodziowego

F. Obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych

Konwencja Ramsarska jest międzynarodową umową podpisaną w 1971 r. w celu promowania ochrony i zrównoważonego użytkowania terenów podmokłych na całym świecie.

Zgodnie z Konwencją Ramsarską obszarami wodno-błotnymi są „...tereny bagien, błot i torfowisk lub zbiorniki wodne, tak naturalne jak i sztuczne, stałe i okresowe, o wodach stojących lub płynących, słodkich, słonawych lub słonych, łącznie z wodami morskimi, których głębokość podczas odpływu nie przekracza sześciu metrów.”

Przedsięwzięcie nie jest położone na obszarach wodno-błotnych, jak również nie znajduje się na obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych.

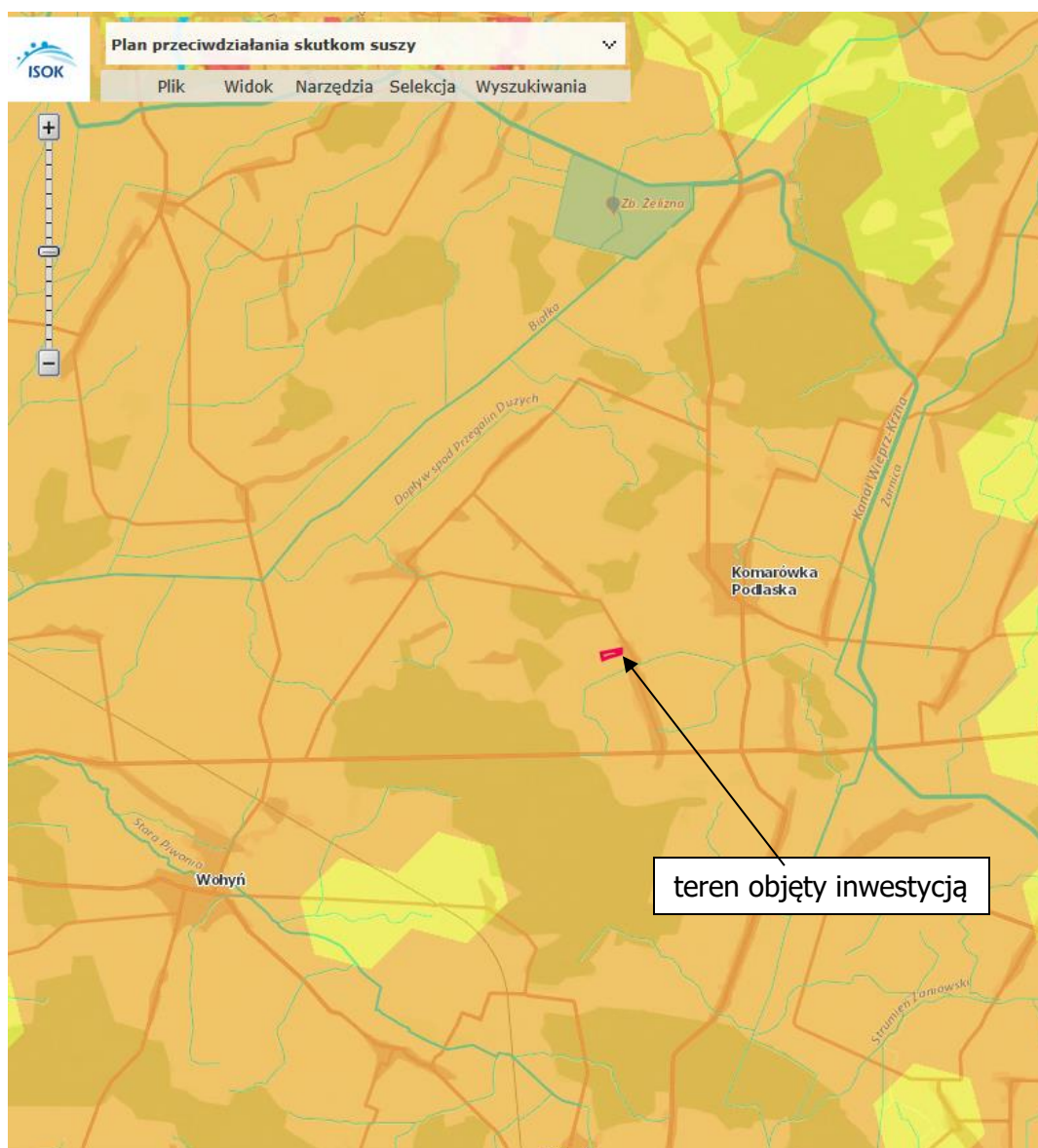

Mapa 5 Lokalizacja inwestycji na tle obszarów Ramsar

G. Względem obszarów zagrożonych występowaniem suszy

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w systemie informacyjnym Informatycznego Systemu Ośłony Kraju, teren opracowania zlokalizowany jest na obszarze zakwalifikowanym do III klasy zagrożenia suszą (łącznie zagrożenie suszą rolniczą, hydrologiczną i hydrogeologiczną).

Teren przeciwdziałania skutkom suszy obrazuje poniższa mapa:

Mapa 6 Lokalizacja inwestycji na tle terenów przeciwdziałania skutkom suszy

II. POWIERZCHNIA ZAJMOWANEJ NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBIEKTU BUDOWLANEGO ORAZ DOTYCZĄCY SPOSÓB WYKORZYSTANIA I POKRYCIA NIERUCHOMOŚCI SZATĄ ROŚLINNĄ

2.1. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości

Teren objęty przedmiotowym opracowaniem, jak również obszary go otaczające, należy zaliczyć do typu krajobrazów rolniczych. Charakterystyczną cechą tego rodzaju krajobrazu jest zdecydowana dominacja gruntów rolnych.

Działki nr ewid. 253/2 i 253/3 posiadają łączną powierzchnię 4,28 ha, z czego na potrzeby terenu inwestycji z nowym Gospodarstwem wydzieli się ok. 0,47 ha w zachodniej części działek.

Powierzchnia działek stanowią grunty orne.

Klasoużytki omawianego terenu wskazano w poniższej tabeli:

nr dz. ewid.	klasoużytek	obszar (ha)
253/2	RIIIb	0,23
	RIVa	0,03
253/3	RIIIb	2,03
	RIVa	1,97
	W-RIIIb	0,02

Tabela 4 Zestawienie klasoużytków

2.2. Dotychczasowy sposób wykorzystywania terenu objętego inwestycją

Teren objęty planowaną inwestycją jest terenem rolniczym - stanowi grunty orne i jest użytkowany przez Inwestora.

Na działkach brak jest jakiegokolwiek zabudowy oraz brak jest jakichkolwiek przyłączonych mediów.

W wyniku prowadzonych prac lub usytuowania zaplecza technicznego nie zachodzi konieczność ingerencji w istniejącą zieleń. Na terenie inwestycji nie występują drzewa lub krzewy, dlatego nie zachodzi potrzeba ingerowania w istniejącą szatę roślinną.

W związku z realizacją zamierzeń inwestycyjnych wierzchnia warstwa gruntu zostanie zebrana i zagospodarowana na terenie działek.

Teren działki jest względnie równy, z niewielkim spadkiem w kierunku wschodnim - rzędne mieszczą się w przedziale od 156,03 m do 158,27 m n.p.m. W obrębie terenu inwestycji rzędne wynoszą ok. 158,07m n.p.m.

2.3. Szata roślinna

A. istniejąca

Inwestycja nie niszczy walorów istniejącego środowiska przyrodniczego, nie dzieli jednolitych ekosystemów o dużych wartościach przyrodniczych.

W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie wystąpi potrzeba usuwania drzew lub krzewów, na których wycinkę Inwestor byłby zobowiązany na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wystąpić ze zgłoszeniem lub wnioskiem do Wójta Gminy Komarówka Podlaska.

Teren objęty inwestycją jest gruntem ornym. W wyniku prowadzonych prac nie zachodzi konieczność ingerencji w istniejącą zieleń.

W przypadku zaistnienia konieczności usuwania drzew lub krzewów zlokalizowanych w bezpośrednim otoczeniu planowanych inwestycji, Inwestor obowiązany jest wystąpić do Wójta Gminy Komarówka Podlaska z wnioskiem o wydanie zezwolenia na wycinkę drzew lub krzewów

bądź dokonania zgłoszenia wycinki drzew lub krzewów na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej, stosownie do zapisów ww. ustawy.

B. projektowana

W ramach realizacji zamierzenia inwestycyjnego planowane jest wykonanie ogrodzenia terenu oraz nasadzeń izolacyjnych (drzew wysokich stanowiących strefę buforową). Nasadzenia te będą usytuowane na granicach terenu opracowania, na którym znajdował się będzie budynek inwentarski.

Pas zieleni izolacyjnej składać się będzie z zimozielonych drzew i krzewów o właściwościach kateriostatycznych i bakteriobójczych (krzewy i drzewa iglaste). Pozostały teren po realizacji inwestycji pozostanie obszarem biologicznie czynnym.

III. RODZAJ TECHNOLOGII

3.1. Infrastruktura budowlana

Do realizacji przedmiotowej inwestycji zaplanowano budowę chlewni dla tuczników w systemie bezściółkowym.

Planowana inwestycja będzie zgodna z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1966).

Budynek zostanie wykonany w technologii murowanej. Będzie to obiekt jednokondygnacyjny, z dachem dwuspadowym pokrytym blachą trapezową.

Budynek zaplanowano o wymiarach zewnętrznych 50,60 m x 14,20 m, z częścią socjalną o wymiarach zewnętrznych 6,70 m x 4,80 m oraz łączną powierzchnią zabudowy 750,68m². Powierzchnia hodowlana, na której prowadzony będzie tucz trzody chlewnej wyniesie 600,0 m². W chlewni zostaną wykonane kojce grupowe dla tuczników oraz pomieszczenia towarzyszące.

Powierzchnia inwentarska w/w budynku przedstawiać się będzie następująco:

Powierzchnia inwentarska (m2)	
Korytarz paszowy	65,00
Powierzchnia hodowlana	600,00
razem	665,00

Tabela 5 Powierzchnia inwentarska gospodarstwa

W planowanej produkcji, pomieszczenia inwentarskie umożliwią utrzymywanie zwierząt na rusztach (ruszty betonowe i plastikowe), pod którymi zamontowane będą kanały gnojowe z mieszadłem.

Obiektem towarzyszącym dla chlewni będzie silos na paszę o pojemności 25,0 ton.

W budynku zamontowane zostaną automatyczne systemy zadawania wody i pasz.

Silos paszowy w połączeniu z automatycznym systemem zadawania pasz i wody znacząco usprawni pracę w gospodarstwie rolnym.

Oświetlenie budynku planowanej hodowli zapewni zastosowanie okien uchylnych oraz oświetlenie sztuczne.

Wentylacja całego budynku odbywa się będzie w sposób grawitacyjny i mechaniczny.

Inwestor zamontuje system wentylacyjny zapewniający właściwą wentylację pomieszczeń, który opisany został w dalszej części niniejszego opracowania.

Gnojowica będzie magazynowana w zbiorniku pod budynkiem chlewni.

3.2. Tucz zwierząt

Podstawowe elementy chowu trzody chlewnej to: zadawanie paszy, pojenie, usuwanie gnojowicy, a także przygotowanie budynku do kolejnego planu produkcyjnego.

Stan planowany

Do realizacji zaplanowano budowę chlewni dla tuczników. Obsada planowana wyniesie 923 szt. tuczników tj. 129,23 DJP.

Skala **produkcji planowanej** przedstawiać się będzie następująco:

WIELKOŚĆ PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ			
kategoria wiekowa	I. szt.	przelicznik DJP	wielkość produkcji (DJP)
obsada planowana			
tuczniki	923	0,14	129,23
razem	923	-	129,23

Tabela 6 Zestawienie planowanej obsady zwierząt

Zwierzęta hodowane będą do masy 110 kg, po czym sprzedawane. Jeden cykl produkcyjny będzie trwał do 4 miesięcy. W ciągu roku przewiduje się średnio 3 cykle produkcyjne. Zwierzęta będą trzymane w systemie bezściółkowym, w systemie rusztowym.

Zapotrzebowanie na wodę

- Zapotrzebowanie wody na cele pojenia zwierząt

Pojenie trzody chlewnej w gospodarstwie prowadzone będzie za pomocą poidel automatycznych zlokalizowanych przy karmnikach. Do poidel będzie doprowadzona woda z planowanej własnej studni głębinowej.

Ilość wody potrzebnej do pojenia trzody chlewnej określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody zgodnie z którym zużycie wody w obiektach wielkotowarowego przemysłowego chowu świń, po realizacji inwestycji łącznie będzie wynosić:

- dla tuczników - $30 \text{ dm}^3/(\text{zwierzę} \times \text{dobę})$, $0,9 \text{ m}^3/(\text{zwierzę} \times \text{miesiąc})$.

Zgodnie z powyższym teoretyczne zapotrzebowanie na wodę na cele pojenia zwierząt w gospodarstwie wyniesie:

zużycie wody na cele pojenia zwierząt						
kategoria wiekowa	liczba szt.	dm ³ /dobę/ zwierzę	m ³ /m-c/ zwierzę	wynik doba (m ³ /doba)	wynik m-c (m ³ /m-c)	roczne (m ³ /rok)
tuczniaki	923	30,00	0,90	27,69	830,77	9 969,23

Tabela 7 Zużycie wody na pojenie zwierząt

W praktyce zużycie wody jest dużo niższe i jest zbliżone do proporcji 2,5:1 czyli 2,5 jednostki wody na 1 jednostkę paszy.

Zużycie wody na pojenie dla tuczników wyniesie maksymalnie:

Zgodnie z powyższym w praktyce roczne zapotrzebowanie wody wyniesie w gospodarstwie:
 $959,01 \text{ tony} \times 2,5 = 2\,397,5 \text{ m}^3/\text{rok}$

Woda do celów pojenia dostarczana będzie z własnej planowanej studni głębinowej.

- Zapotrzebowanie wody na cele bytowe

Do pracy w gospodarstwie rolnym Inwestor nie będzie zatrudniał pracowników. Obsługą budynku inwentarskiego będzie zajmował się sam.

Przyjęto zgodnie z tabelą 3 pkt 43 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody:

- na jednego pracownika fizycznego – 60 dm³/dobę, 1,5 m³/m-c

Zgodnie z § 13 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ilość wody do celów higienicznych przypadająca na jednego pracownika przy pracach wymagających zapewnienia należytej higieny procesów technologicznych w przypadku korzystania z natrysków wynosi 60 l na pracownika.

Przy założeniu, że obsługą chlewni zajmuje się 1 osoba zapotrzebowanie wody wyniesie:

$$Q_{\text{max.dobowe}} = 60 \times 1 = 60 \text{ dm}^3/\text{d} = 0,06 \text{ m}^3/\text{dobę}$$

$$Q_{\text{max.roczne}} = 1,5 \text{ m}^3/\text{m-c} \times 1 \times 12 = 18,0 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Woda do celów bytowych dostarczana będzie z własnej planowanej studni głębinowej.

- Zapotrzebowanie wody na cele technologiczne

Po każdym cyklu produkcyjnym będzie prowadzone mycie i dezynfekcja budynków inwentarskich za pomocą myjki wysokociśnieniowej z podgrzewem wody. Mycie Inwestor będzie wykonywał sam, natomiast dezynfekcja będzie zlecana specjalistycznej firmie zewnętrznej.

Czyszczenie pomieszczeń odbywać się będzie każdorazowo po opuszczeniu zwierząt. Uśredniając będzie to dla wszystkich zwierząt ok. trzy razy w roku. Proces czyszczenia

poszczególnych pomieszczeń chlewni po każdym opuszczeniu grupy technologicznej trwał będzie maksymalnie 7 dni.

Na potrzeby chlewni będzie ok. 14,1 m³ na pojedyncze czyszczenie.

Łącznie będzie to ok. 42,3 m³ na rok.

$$Q_{\text{max.dobowe}} = 14,1 \text{ m}^3 / 2 \text{ dni} = 7,05 \text{ m}^3/\text{doba}$$

$$Q_{\text{max.roczone}} = 14,1 \text{ m}^3 \times 3 \text{ cykle} = 42,3 \text{ m}^3$$

Proces mycia i dezynfekcji budynków inwentarskich będzie się składał z następujących etapów:

1. Zgrubne oczyszczanie, czyli usunięcie karmy i fekaliów oraz demontaż i wyniesienie ruchomych części budynku.
2. Namoczenie powierzchni wodą bez środków czyszczących na ok. 2 godziny przed myciem.
3. Mycie właściwe przy pomocy wysokociśnieniowego urządzenia czyszczącego z podgrzewaniem wody pod ciśnieniem bez stosowania środków czyszczących.
4. Spłukiwanie czystą, bez dodatku środka czyszczącego, wodą po zakończeniu czyszczenia podstawowego.
5. Suszenie oczyszczonej powierzchni przed dezynfekcją.
6. Dezynfekcja środkiem dezynfekującym biodegradowalnym w postaci mgły bez powstawania ścieków przemysłowych.

Woda na cele technologiczne dostarczana będzie z własnej planowanej studni głębinowej

- Zapotrzebowanie wody na cele stosowania środków ochrony roślin

Powierzchnia gruntów ornych na jakich Inwestor będzie stosował środki ochrony roślin wynosi 25,0 ha. Zabiegi wykonywane są na polach w okresie od kwietnia do października. Przyjęto stosowanie średnio 6 zabiegów na rok, przez 1 dzień na zabieg.

$$25,0 \text{ ha} \times 220 \text{ l/ha} / 1000 = 5,5 \text{ m}^3/\text{dzień}$$

$$25,0 \text{ ha} \times 220 \text{ l/ha} \times 1 \text{ dni} \times 6 / 1000 = 33,0 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Woda na cele stosowania środków ochrony roślin dostarczana będzie z własnej planowanej studni głębinowej.

Zgodnie z powyższymi obliczeniami **łącznie** zapotrzebowanie na wodę w gospodarstwie wyniesie (zużycie maksymalne godzinowe z wyłączeniem celi technologicznych = 3,05 m³/h):

ŁĄCZNE ZAPOTRZEBOWANIE NA WODĘ W GOSPODARSTWIE	m³/dobę	m³/rok
na cele pojenia zwierząt	27,69	9 969,23
na cele bytowe obsługi	0,06	18,00
na cele technologiczne	7,05	42,30
na cele stosowania środków ochrony roślin	5,50	33,00
Łączne zapotrzebowanie na wodę	40,30	10 062,53

Tabela 8 Zużycie wody w całym gospodarstwie

Przygotowanie i zadawanie paszy

W gospodarstwie zadawana będzie gotowa mieszanka paszowa, która magazynowana będzie w planowanym silosie na pasze treściwe o pojemności 25,0 t, skąd za pomocą paszociągów będzie transportowana automatycznie do linii paszowych usytuowanych w budynku inwentarskim.

Dokument referencyjny o Najlepszych Dostępnych Technikach dla Intensywnego Chowu i Świń podaje, że wskaźnik zużycia paszy w systemie żywienia na sucho wynosi 3,05 kg/kg przyrostu przy stratach paszy 3,23%.

Przyjmując przyrost masy w całym cyklu produkcyjnym na poziomie 110 kg/sztukę zużycie paszy na jedną sztukę wyniesie:

$$110 \text{ kg/sztukę} \times 3,05 \text{ kg/kg} + 3,23\% = 346,34 \text{ kg}$$

Roczne zużycie paszy dla tuczu (tuczniki) całego gospodarstwa wyniesie:

$$3 \text{ cykle} \times 923 \text{ szt./cykl} \times 346,34 \text{ kg/sztukę} / 1000 = 959,01 \text{ tony}$$

Po każdym cyklu produkcyjnym tuczniki będą odbierane transportem odbiorcy. Następnie następuje czyszczenie, dezynfekcja oraz przygotowanie chlewni (przerwa technologiczna) do zasiedlenia przez nową obsadę.

Mikroklimat

Podczas tuczu trzody chlewnej ważne jest zapewnienie właściwego mikroklimatu wewnątrz chlewni. Zapewnione to będzie poprzez zastosowanie wentylacji mechanicznej poprzez wentylatory umieszczone w kominach wentylacyjnych w dachu. Nawiew powietrza do budynków inwentarskich odbywa się za pomocą uchylonych okien oraz otworów wlotowych umieszczonych w ścianach bocznych, zabezpieczonych przed dostępem gryzoni i ptaków.

W budynku inwentarskim planuje się oświetlenie - otwory okienne w ścianach bocznych oraz oświetlenie sztuczne.

Wyciąg powietrza w budynku inwentarskim odbywać się będzie za pomocą wentylatorów, umieszczonych w kominach wentylacyjnych:

- 6 szt. x fi 63, poz. hałasu 57dB, wydajność przy 30Pa 12 833 m³/h, wysokość wylotu nad poziom terenu wynosi 5,8 m

Wlot świeżego powietrza do budynków chlewni odbywać się będzie poprzez otwory wlotowe umieszczone w ścianach bocznych budynku, zabezpieczonych przed dostępem gryzoni i ptaków:

- 24 szt. o wymiarach 40 x 86 cm.

Otwory kominowe i wloty powietrza w obiekcie zostały tak dobrane, aby dostosować ilość wywiewanego powietrza celem zapewnienia dobrostanu zwierząt. Taki rodzaj wentylacji zapewnia w najlepszym stopniu dobrostan zwierząt oraz pozwala na dochowanie warunków w zakresie dopuszczalnych poziomów stężenia dwutlenku węgla (CO₂), siarkowodoru (H₂S), a także koncentracji amoniaku (NH₃) w pomieszczeniach inwentarskich, określonych w Rozporządzeniu

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej.

Gnojowica gnojowica.

Gnojowica będzie magazynowana w kanałach gnojowych umieszczonych bezpośrednio pod budynkiem chlewni. Po okresowym przetrzymaniu, gnojowica będzie stosowana na polach uprawnych Inwestora, natomiast nadwyżki przekazywane innym rolnikom do nawożenia na podstawie umów.

Zbiornik będzie posiadał możliwość indywidualnego opróżnienia. Teren wokół stanowisk pompowania zostanie utwardzony. Gnojowica będzie wywożona na użytki rolne Inwestora oraz częściowo odbierana przez okolicznych rolników na podstawie stosownych umów.

Inwestycja została zrealizowana w celu wypełnienia warunków dotyczących przechowywania nawozów płynnych, określonych w Załączniku Nr 1, pkt 1.4 ppkt 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”.

Gnojowica na polach jest aplikowana za pomocą wozu asenizacyjnego z płytą rozbryzgującą, a następnie wymieszana z glebą zaraz po zakończeniu nawożenia.

A. silosy na pasze treściwe

W ramach gospodarstwa rolnego Inwestor zaplanował posadowienie na terenie gospodarstwa rolnego silosu na pasze treściwe o pojemności 25 t. oraz wyposażenie nowego budynku w automatyczny system do zadawania pasz i wody. Silos paszowy w połączeniu z automatycznym systemem zadawania pasz i wody znacząco usprawnia pracę w gospodarstwie rolnym. W całym gospodarstwie zostanie ujednolicony proces produkcji.

Dostawa gotowych mieszanek paszowych odbywać się będzie bezpośrednio na teren gospodarstwa.

Napełnianie silosu odbywać się będzie poprzez rurę załadowniczą zakończoną szybkozłączem. Silos wyposażony będzie w filtr (worek).

B. system do zadawania pasz i pozostałe wyposażenie chlewni

Paszociąg to linie technologiczne pozwalające na przygotowanie, przetworzenie i dostarczenie paszy do karmników, stacji paszowych bądź koryt rynnowych. Właściwie zoptymalizowany paszociąg umożliwi rozprowadzenie paszy sypkiej i mokrej zgodnie z bieżącym zapotrzebowaniem. Dobór poszczególnych elementów linii technologicznej jest uzależniony m.in. od typu paszy oraz od ilości żywionych zwierząt.

Elementy składowe paszociągów.

Pierwszy element paszociągów na paszę suchą stanowią silos, w którym składowana jest gotowa mieszanka. Następnie mieszanka jest transportowana przenośnikami ślimakowym do dyspensera

(dozownika). Z dozowników pasza może być wysypywana do karmników, koryt bądź stacji paszowych za pomocą sterownika systemu zadawania pasz.

Zalety korzystania z paszociągów.

Używanie paszociągów do zadawania pasz niesie ze sobą wiele zalet. Pierwsza z nich to łatwość obsługi, wynikająca z budowy linii technologicznej.

Skorzystanie z paszociągu to także daleko idąca oszczędność czasu, kosztów i robocizny. Dopasowana linia technologiczna potrafi przyspieszyć proces przygotowania i zadawania paszy nawet o 30%. Dostarczana pasza jest transportowana w szczelnych rurociągach, dzięki czemu zachowuje świeżość, co przekłada się na dobrostan zwierząt.

Na tym etapie planowania Inwestor nie ma możliwości wskazania konkretnego systemu zadawania pasz, gdyż jego rodzaj będzie uzależniony od złożonych ofert cenowych na jego dostawę i montaż oraz możliwości technologiczne zastosowania przy nowym silosie.

IV. EWENTUALNE WARIANTY PRZEDSIĘWZIĘCIA

Wariant A polegający na niepodejmowaniu inwestycji (tzw. wariant „0”)

Wariant ten polegać będzie na odstąpieniu od zamierzenia inwestycyjnego i pozostawienie terenu w niezmienionej formie i sposobie użytkowania.

Teren jest obecnie wykorzystywany jako teren upraw rolnych, jednakże sama uprawa nie przynosi dochodów Inwestorowi.

Wariant niepodejmowania przedsięwzięcia jest obojętny dla środowiska, jednakże niekorzystny dla Inwestora.

W związku z powyższym ten wariant nie został przyjęty do realizacji.

Wariant B polegający na zmianie założeń inwestycyjnych

Przy podejmowaniu zamierzenia inwestycyjnego brano też pod uwagę system chowu trzody na ściółce. System ściółkowego utrzymania zwierząt jest polecany z powodu zapewnienia zwierzętom dobrostanu. Zaletą tej metody są bardziej komfortowe warunki bytowania zwierząt, bardziej zbliżone do naturalnych. Jednak wariant polegający na zastosowaniu wyściółki skutkowałby zwiększeniem objętości wytwarzanego nawozu organicznego, zwiększeniem ilości prac polowych związanych z zebraniem słomy oraz koniecznością zaplanowania większej powierzchni zajętego terenu działki w celu jej zmagazynowania w warunkach umożliwiających jej zastosowanie. Nie bez znaczenia jest także fakt, że zastosowanie wyściółki zmniejszyłoby sprawność usuwania nawozu z pomieszczeń inwentarskich. System taki jest bowiem bardzo pracochłonny i stosowany głównie w obiektach już istniejących. Większa objętość powstającego nawozu i jego parametry fizyczne mogłyby wpłynąć na wzrost emisji amoniaku. W systemie bezściółkowym zaproponowanym przez Inwestora odchody zwierzęce mają konsystencję półpłynną, a w trakcie przechowywania na ich powierzchni tworzy się warstwa (kożuch), dzięki której emisja związków, m. in. amoniaku ustaje lub zostaje ograniczona. Nawóz w takiej formie może być przechowywany w szczelnym zbiorniku lub też w kanałach gnojowych, co dodatkowo uniemożliwia rozprzestrzenianie się odorów.

W związku z powyższym ten wariant nie został przyjęty do realizacji.

Wariant C inwestorski.

Wariant ten z punktu widzenia Inwestora uznany został za najbardziej korzystny.

Obejmuje on hodowlę zwierząt na podłogach z rusztami. Jest to technika szeroko stosowana, jako że uważana jest za bardziej higieniczną i wymagającą mniejszych nakładów pracy niż posadzka stała ze ściółką. Podjęcie przedsięwzięcia w wariantcie preferowanym przez Inwestora posiada wiele zalet, do których zaliczyć można niższy koszt produkcji zwierzęcej Gospodarstwa, bez konieczności budowy dużej płyty obornikowej koniecznej wówczas technologicznie. Zapewnienie wszystkim zwierzętom odpowiedniej powierzchni bytowej jest sprawą priorytetową dla ich rozwoju, stanu zdrowia, a także jakości mięsa.

Budynek planowany jest z zastosowaniem automatycznego systemu zadawania pasz i wody, pozwala to na znaczące usprawnienie pracy w gospodarstwie rolnym.

Dodatkowym atutem jest lokalizacja budynku w zwiększonej odległości od istniejących zabudowań, a tym samym zmniejszenie oddziaływania na sąsiednie tereny (w szczególności związanego z emisją substancji złośliwych).

Zaplanowane rozwiązania inwestycyjne związane ze zmniejszeniem uciążliwości prowadzonej produkcji pozwalają stwierdzić, że budowa budynku inwentarskiego prowadzona jest w kierunku zapewnienia bytu Inwestora jak i troski o środowisko naturalne przy zachowaniu dbałości o zmniejszenie uciążliwości zapachowej dla sąsiadującej zabudowy zagrodowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, za najkorzystniejszy uznano wariant inwestorski.

V. PRZEWIDYWANE ILOŚCI WYKORZYSTYWANEJ WODY, SUROWCÓW, MATERIAŁÓW, PALIW ORAZ ENERGII

5.1. Etap realizacji

Na tym etapie zostaną wykorzystane paliwa, energia elektryczna, woda do celów technologicznych oraz materiały budowlane.

Paliwa

Zużycie paliw na etapie realizacji inwestycji będzie związane z dostawą materiałów budowlanych, wyposażenia chlewni, silosu oraz użyciem sprzętu budowlanego do realizacji prac budowlanych. Największe zużycie paliw będzie wiązać się głównie z pracą sprzętu budowlanego oraz samochodów ciężarowych przewożących materiały i piasek.

W związku z tym, że wszelkie dostawy realizowane będą przez dostawców powyższych elementów, na tym etapie nie jest możliwe wskazanie dokładne zużycia paliwa.

Zgodnie z przeprowadzonymi szacunkami, przewiduje się zużycie paliwa na poziomie ok. 570 l.

Energia elektryczna

Energia elektryczna do celów realizacji zaplanowanej inwestycji będzie zapewniona z planowanego przyłącza energetycznego (po uzyskaniu wszystkich niezbędnych pozwoleń).

Energia zużywana będzie do zasilania maszyn i urządzeń budowlanych.

Zużycie energii elektrycznej na etapie realizacji inwestycji przewiduje się na poziomie ok. 500 kWh.

Woda

Woda na tym etapie będzie zapewniona z planowanej studni (po uzyskaniu wszystkich niezbędnych pozwoleń) – zużycie głównie do zaprawy cementowej i pielęgnacji betonu.

Zużycie wody na tym etapie prognozuje się na poziomie max. do 70 m³.

Inwestor przewiduje realizację inwestycji w okresie do 6 m-cy.

W związku z zaplanowaną budową budynku wykorzystane zostaną także materiały budowlane, których dokładne rodzaje i ilości zostaną uzgodnione na etapie realizacji inwestycji.

Planowane materiały do budowy nowego budynku przedstawiają się następująco:

- beton towarowy,
- tarcica,
- stal zbrojeniowa,
- prefabrykaty betonowe,
- blacha trapezowa,
- styropian,
- cement do robót murowanych i tynkarskich,
- wapno budowlane,
- piasek do zaprawy i podsypka,
- farby olejne,
- farby emulsyjne,
- bloczek betonowy,
- lepiki izolacyjne,
- glazura, terakota.

Szczegółowe ilości materiałów i surowców budowlanych potrzebnych do realizacji inwestycji zostaną określone po opracowaniu projektu budowlanego oraz kosztorysu.

5.2. Etap eksploatacji

Etap eksploatacji przedmiotowych inwestycji w gospodarstwie będzie wiązał się z zużyciem:

- paliw – paliwa będą zużywane do prowadzenia prac rolnych, odbioru tuczników oraz wywozu gnojowicy na użytki rolne. Szacuje się zużycie paliw w gospodarstwie na ok. 2 500 l/rok,
- energii elektrycznej – ok. 7 000 kWh/rok,
- wody – 10 077,05 m³/rok,
- surowców – pasza – 959,01 tony.

5.3 Etap likwidacji

Na ten moment nie przewiduje się przeprowadzenia likwidacji – w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu produkcji zwierzęcej przewiduje się pozostawienie obiektu i przeznaczenie go na inne cele (np. magazynowo-składowe).

Zużycie paliwa niezbędnego do przeprowadzenia prac demontażowych i rozbiórkowych będzie uzależnione od ilości i wielkości sprzętu, którym będzie dysponować firma dokonująca likwidacji inwestycji i na tym etapie planowania nie jest możliwe oszacowanie jego ilości.

VI. ROZWIĄZANIA CHRONIĄCE ŚRODOWISKO

Poniżej przedstawione zostały warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji zamierzonego przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Inwestor deklaruje i zobowiązuje się do zastosowania środków zaradczych (na obu etapach funkcjonowania inwestycji), w celu minimalizacji negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

6.1. W zakresie emisji hałasu

A. etap realizacji

- prace budowlane będą prowadzone wyłącznie w porze dnia (w godzinach od 6 do 22), co wyeliminuje występowanie oddziaływań akustycznych w porze nocnej,
- sprzęt używany podczas prac realizacji inwestycji będzie sprawny technicznie spełniający wymogi dopuszczające go do użytku,
- roboty będą prowadzone z zachowaniem zasad BHP i p. poz.

B. etap eksploatacji

- prowadzenie na bieżąco przeglądów i napraw elementów instalacji mających wpływ na środowisko, w tym na poziom emisji akustycznych w stosunku do otoczenia,
- zostaną zastosowane cichobieżne wentylatory o relatywnie niskim poziomie mocy akustycznej,
- zwiększony ruch środków transportu po terenie inwestycji odbywać się będzie w porze dnia, co będzie mieć wpływ na ograniczenie emisji związanych z hałasem w porze nocnej.

C. etap likwidacji

Nie przewiduje się likwidacji obiektu. W przypadku konieczności wykonania prac demontażowych (np. w zakresie wyposażenia) powstające emisje w zakresie hałasu będą związane z pracą środków transportowych, jednak na ten moment nie jest możliwe dokładne ich oszacowanie. Z praktycznego punktu widzenia, wyposażenie budynku będzie stanowić głównie wewnętrzne wygradzenia dla zwierząt, stąd nie przewiduje się generowania hałasu podczas ich demontażu o dużym zasięgu i uciążliwości dla otoczenia.

Z uwagi na powyższe na etapie likwidacji emisje hałasu do środowiska będą występować, jednak nie powinny przekraczać wartości obliczonych jak dla etapu realizacji.

6.2. W zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza

Zarówno w fazie realizacji jak i funkcjonowania przedmiotowej inwestycji, do atmosfery w wyniku spalania paliw będzie emitowany dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki siarki, tlenki azotu oraz węglowodory ropopochodne. Emisja spalin z maszyn budowlanych, rolniczych oraz transportu

samochodowego będzie miała zasięg lokalny, punktowy ze względu na niską lokalizację emitorów (rury wydechowe) w stosunku do powierzchni terenu. Wyżej wymienione oddziaływanie ma charakter nieznaczny z uwagi rodzaj, charakter i skalę gospodarstwa rolnego.

Wartości dopuszczalne stężenia substancji zanieczyszczających powietrze podano w tabeli poniżej, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, natomiast wartości NO₂ zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.

Poz.	Substancja	1 godz [µg/m ³]	Rok kalendarzowy [µg/m ³]
150	Tlenek węgla	30 000	-
70	Dwutlenek azotu NO ₂	200	40 ^c (30 ^e)
72	Dwutlenek siarki SO ₂	350	20
165	Węglowodory aromatyczne PNA	1 000	43
164	Węglowodory alifatyczne HCx	3 000	1 000
165	Pył zawieszony PM10	280	40

Tabela 9 Dopuszczalne poziomy niektórych substancji w powietrzu

Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ takie czynniki, jak: rodzaj spalnego paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy, pochylenie niwelety. Wobec tak dużej ilości parametrów, od których zależy emisja, jej dokładne oszacowanie ilościowe jest bardzo trudne, a wszystkie stosowane metody obliczeniowe obarczone są pewnymi błędami.

Wobec powyższego należy spodziewać się, że wymienione uciążliwości o charakterze nie zorganizowanym mogą być okresowo dokuczliwe, ale biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia należy uznać, że jego realizacja nie spowoduje trwałych negatywnych zmian w środowisku wywołanych zanieczyszczeniem powietrza.

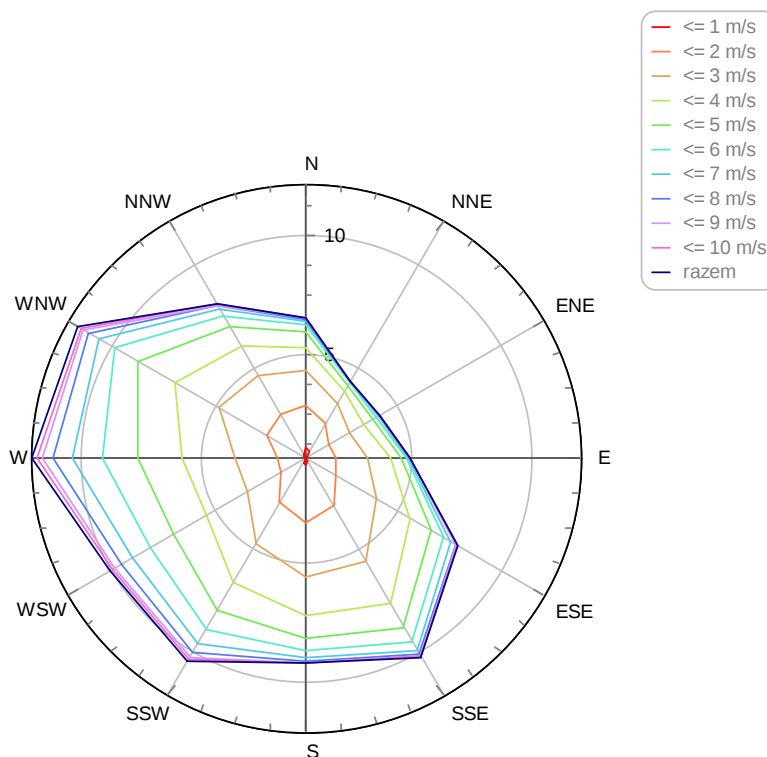
Stan zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego zależy od wielkości emisji i panujących warunków meteorologicznych, wyznaczających możliwości rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń.

Na rozprzestrzenianie się substancji zanieczyszczających znaczny wpływ mają prędkości oraz kierunki wiatrów. Cisze wiatrowe i małe prędkości wiatru pogarszają poziomą wentylację powietrza, co przyczynia się do wzrostu stężeń zanieczyszczeń. Prędkość wiatru wpływa na tempo przemieszczania powietrza wraz z zanieczyszczeniami, natomiast kierunek decyduje o trasie ich transportu.

Dane dla omawianego terenu zostały pozyskane z najbliższej stacji meteorologicznej w m. Siedlce. Analiza danych została przeprowadzona z udziałem programu komputerowego Operat FB.

Róża wiatrów dla tego terenu przedstawia się następująco:

Róża wiatrów rok
Stacja meteorologiczna: Włodawa 1981-2023

Rysunek 1 Róża wiatrów

Zestawienie udziałów poszczególnych kierunków wiatru w % rejestrowana na stacji meteorologicznej w Siedlcach przedstawia się następująco:

Zestawienie udziałów poszczególnych kierunków wiatru %

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
NNE	ENE	E	ESE	SSE	S	SSW	WSW	W	WNW	NNW	N
4,43	4,24	5,00	7,96	10,26	9,25	10,47	10,07	12,08	11,61	8,09	6,52

Zestawienie częstości poszczególnych prędkości wiatru %

1 m/s	2 m/s	3 m/s	4 m/s	5 m/s	6 m/s	7 m/s	8 m/s	9 m/s	10 m/s	11 m/s
10,14	19,20	21,10	18,09	12,37	7,87	5,29	3,12	1,59	0,69	0,53

Jak wynika z obserwacji meteorologicznych, najwięcej wiatrów wieje z kierunku zachodniego. Najmniej wiatrów wieje z północno-wschodniego, przeważają wiatry o niskich prędkościach. Średnia temperatura w roku wynosi 8,4°C, temperatura w sezonie grzewczym 2,5 °C, a w sezonie letnim 16,6 °C. Anemometr znajduje się na wysokości 12 m.

Bardzo istotnym parametrem dla rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń jest klasa równowagi atmosfery Pasquilla, opisująca pionowe ruchy powietrza związane z gradientem temperatury i prędkością wiatru, które z kolei decydują o ruchu zanieczyszczonego powietrza w smudze.

W zależności od różnicy temperatur powietrza wznoszącego się i powietrza otaczającego wyróżnia się w atmosferze trzy podstawowe stany równowagi: chwiejną, obojętną i stałą. Pomędzy nimi określa się stany pośrednie.

W ochronie środowiska powszechnie przyjęty jest podział na 6 klas równowagi atmosfery:

Klasa 1 – ekstremalnie niestabilne warunki (równowaga bardzo chwiejna),

Klasa 2 – umiarkowanie niestabilne warunki (równowaga chwiejna),

Klasa 3 – nieznacznie niestabilne warunki (równowaga nieznacznie chwiejna),

Klasa 4 – neutralne warunki (równowaga obojętna),

Klasa 5 – nieznacznie stabilne warunki (równowaga stała),

Klasa 6 – umiarkowanie stabilne warunki (równowaga bardzo stała).

Niekorzystne dla rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń są klasy 1 i 2, ze względu na to, iż emisja zanieczyszczeń na skutek intensywnych ruchów powietrza wznosi się i opada. Bardzo niekorzystne są klasy 5 i 6, przy których występują warunki inwersyjne, wówczas zanieczyszczenia utrzymują się na danym obszarze, na niskich wysokościach, ponieważ nie mają warunków do rozproszenia.

Zestawienie udziałów stanów równowagi dla analizowanego terenu przedstawia się następująco:
Stacja meteorologiczna: Włodawa 1981-2023 rok

Zestawienie udziałów stanów równowagi atmosfery w poszczególnych kierunkach wiatru, %

Stan równowagi atmosfery	1 NNE	2 ENE	3 E	4 ESE	5 SSE	6 S	7 SSW	8 WSW	9 W	10 WNW	11 NNW	12 N	Raze m
1	0,03	0,02	0,03	0,02	0,03	0,02	0,01	0,02	0,02	0,02	0,03	0,04	0,288
2	0,56	0,53	0,66	0,70	0,61	0,60	0,47	0,45	0,52	0,80	0,84	0,81	7,56
3	0,85	0,85	1,09	1,67	1,86	1,81	1,75	1,73	2,30	2,65	1,78	1,47	19,8
4	2,06	2,14	2,29	3,92	4,91	4,25	5,80	6,28	7,77	6,34	4,02	2,95	52,73
5	0,12	0,10	0,16	0,31	0,55	0,52	0,61	0,49	0,48	0,46	0,28	0,21	4,29
6	0,80	0,59	0,77	1,35	2,31	2,05	1,83	1,10	1,00	1,35	1,14	1,05	15,34

Jak widać z powyższej tabeli, na analizowanym terenie przeważa 4 klasa równowagi (52,73% w ciągu roku przy udziale klasy III na poziomie 19,80%), która reprezentuje neutralne warunki zanieczyszczeń i sprzyja rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń w górnych partiach atmosfery, natomiast w warstwie przy ziemi nie sprzyja gromadzeniu się większych stężeń. Co ważne, 4 klasa równowagi przeważa również w sezonie letnim (34,03 %), przy zwiększeniu 3 klasy do 28,88 %.

Z analizy róży wiatrów, rozkładu prędkości i kierunków wiania wynika, że na analizowanym terenie głównym kierunkiem wiania jest kierunek zachodni. W związku z powyższym najbardziej narażone

na zanieczyszczenia będą tereny położone na wschód od lokalizacji planowanej inwestycji. Na tym terenie zlokalizowana jest rozproszona zabudowa zagrodowa i użytki rolne.

Wobec powyższego należy spodziewać się, że wymienione uciążliwości o charakterze nie zorganizowanym mogą być okresowo dokuczliwe, ale biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia należy uznać, że jego realizacja nie spowoduje trwałych negatywnych zmian w środowisku wywołanych zanieczyszczeniem powietrza.

A. etap realizacji

- sprzęt używany podczas prac realizacji inwestycji będzie sprawny technicznie spełniający wymogi dopuszczające go do użytku,
- transport mas ziemnych i sypkich w czasie wietrznej pogody będzie ograniczony, w wyniku czego wystąpi ograniczenie pylenia,
- transportowanie mas ziemnych i materiałów sypkich wykonywane będzie środkami transportu wyposażonymi w opończe ograniczające pylenie,
- drogi wewnętrzne i plac budowy będą utrzymywane w stanie ograniczającym pylenie,
- w trakcie realizacji prac budowlanych będzie ograniczone używanie pojazdów i maszyn na tzw. biegu jałowym, dzięki czemu zostanie ograniczona emisja zanieczyszczeń do powietrza i oddziaływań akustycznych na pobliskich terenach.

B. etap eksploatacji

- chów trzody będzie prowadzony zgodnie z wytycznymi zootechnicznymi, a w razie konieczności, konsultowany z lekarzem weterynarii,
- magazynowanie gnojowicy w szczelnym zbiorniku usytuowanym pod budynkiem inwentarskim,
- zachowanie ostrożności podczas prowadzenia wypompowywania nawozu ze zbiornika, celem uniknięcia rozlewania nawozu na zewnątrz,
- prowadzenie wywozu gnojowicy w jak najkrótszym czasie i w jak najmniejszej liczbie dni w ciągu roku,
- prowadzenie wywozu nawozów w dni pochmurne i bezwietrzne oraz natychmiastowe wymieszanie z glebą,
- zwiększenie efektywności wykorzystania białka z paszy poprzez stosowanie odpowiednich dawek pasz. Niestrawione białko zawarte w odchodach powoduje powstawanie amoniaku,
- zastosowanie wysokosprawnej wentylacji mechanicznej z pionowymi wyrzutami powietrza,
- wykluczone jest zastosowanie wyrzutni bocznych powodujących emisje odorowe na poziomie gruntu, a także zastosowanie wyłącznie wentylacji grawitacyjnej.

Zgodnie z § 12 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, budowle rolnicze uciążliwe dla otoczenia, w szczególności z uwagi na zapylenie, zapachy lub wydzielanie się substancji toksycznych, powinny być odizolowane od przyległych terenów pasem zieleni złożonym z roślinności średnio- i wysokopiennej.

Uwzględniając lokalizację najbliższej zabudowy proponuje się na terenie opracowania – zastosowanie pasa zieleni izolacyjnej o szerokości 2 m od strony zachodniej, południowej i północnej wzdłuż budynku, co pokazano na mapie stanowiącej załącznik do przedmiotowego opracowania.

Zieleń izolacyjna będą stanowić rośliny o właściwościach bakteriostatycznych i bakteriobójczych tj. krzewy i drzewa iglaste gatunków thuja, sosna, świerk, oraz bez czarny i czerwona.

Nasadzenia izolacyjne pozwolą na ograniczenie emisji odorantów na tereny najbliższej zabudowy zagrodowej oraz będą działać bakteriobójczo na zanieczyszczenia mikrobiologiczne powstające w wyniku chowu trzody chlewnej.

6.3. W zakresie ochrony powierzchni ziemi, wód gruntowych i wód powierzchniowych

Podstawowym celem ochrony wód podlegających oddziaływaniu gospodarstwa rolnego jest zapobieganie pogorszeniu się stanu części wód.

Sprzęt używany w procesie hodowli zwierząt będzie sprawny technicznie i pozbawiony wycieków płynów eksploatacyjnych. Inwestor wyposaży teren objęty inwestycją w sorbent do usuwania ewentualnych wycieków płynów z maszyn.

Planowane przedsięwzięcie jest obszarowo zdarzeniem punktowym, produkcja zwierzęca będzie prowadzona w budynku inwentarskim, zakładany zakres pozostałych inwestycji cechuje się znikomym wpływem na środowisko gruntowo-wodne, a ich realizacja jest pozbawiona możliwości połączenia z istniejącymi ciekami wodnymi.

A. etap realizacji

- zaplecze budowy zostanie zlokalizowane na terenie utwardzonym,
- odpady będą magazynowane pod zadaszoną wiatą, na terenie utwardzonym, wyniesionym,
- wszystkie odpady będą przekazywane firmom posiadającym stosowne zezwolenia na ich odbiór i zagospodarowanie,
- odpady komunalne będą przekazywane firmie posiadającej dodatkowo wpis do Rejestru Działalności Regulowanej na terenie Gminy Komarówka Podlaska, zgodnie z zapisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- magazynowanie odpadów powstających na etapie realizacji w miejscu zabezpieczającym przed opadem atmosferycznym oraz dostępem osób nieuprawnionych oraz zwierząt,
- sprzęt używany podczas prac realizacji inwestycji będzie sprawny technicznie i pozbawiony wycieku płynów eksploatacyjnych,
- wyposażenie terenu w sorbent do usuwania ewentualnych wycieków płynów eksploatacyjnych z pojazdów,

- powstające na tym etapie ścieki bytowe będą odprowadzane do przenośnych kabin typu TOI TOI sukcesywnie serwisowanych przez firmę zajmującą się wynajmem tego typu kabin,
- zaplecze budowlane zostanie zlokalizowane w pobliżu prowadzonych prac,
- zapewnienie systematycznego wywozu odpadów.

Ziemia pochodząca z wykopów, ze względu na jej niewielką ilość, zostanie zagospodarowana w całości na gruncie należącym do Inwestora – do niwelacji terenu, stąd nie została zakwalifikowana jako odpad w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów.

Prace konserwacyjne i wszelkie naprawy maszyn i sprzętu budowlanego będą prowadzone poza terenem objętym inwestycją – w warsztatach i punktach do tego celu przystosowanych.

B. etap eksploatacji

- magazynowanie odpadów w wyznaczonych, zabezpieczonych miejscach w sposób selektywny,
- magazynowanie ścieków bytowych w szczelnym zbiorniku bezodpływowym,
- zlecenie odbioru bytowych nieczystości płynnych ze zbiornika będzie kierowane do firm posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników i transportu nieczystości ciekłych, wydanego przez Wójta Gminy Komarówka Podlaska, zgodnie z zapisami ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- przestrzeganie zasad w zakresie stosowania nawozów naturalnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

6.4. W zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi

Zarówno na etapie realizacji jak i późniejszej eksploatacji gospodarstwa rolnego, Inwestor zobowiązany jest do:

- realizowania prac zgodnie z przyjętym harmonogramem, umożliwiającym optymalne wykorzystanie sprzętu i maszyn oraz eliminację ewentualnych przestojów,
- wykonania planowanego obiektu z materiałów spełniających wymagania odpowiednich norm branżowych oraz dopuszczonych do obrotu, a więc spełniających normy ochrony środowiska,
- magazynowania odpadów zgodnie z terminami określonymi w art. 25 ustawy o odpadach, tj. nieprzekraczających:
 - 1 roku - w przypadku magazynowania odpadów przeznaczonych do składowania;
 - 3 lat - w przypadku magazynowania pozostałych odpadów, z uwzględnieniem lokalizacji ujęcia wód i poza strefą ochrony bezpośredniej ujęcia,
- stosowania przepisów ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz zasad określonych w obowiązującym Regulaminie utrzymania czystości i porządku obowiązującym na terenie Gminy Komarówka Podlaska,
- stosowania zapisów Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi

ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” z dnia 12 lutego 2020 r.,

- prowadzenia prac w gospodarstwie z zachowaniem zasad BHP i p. poż.

6.5. W zakresie potencjalnie możliwych sytuacji awaryjnych

Z uwagi na skalę planowanej inwestycji nie przewiduje się sytuacji awaryjnych stwarzających bezpośrednie zagrożenie środowiska naturalnego w większym wymiarze.

Jednakże należy mieć na uwadze, iż w przypadku realizacji inwestycji związanej ze środkami transportu, może wystąpić sytuacja awaryjna, taka jak rozszczelnienie układów silnikowych lub przekładni pojazdów związanych z transportem odpadów lub surowców. W przypadku wystąpienia takiej sytuacji, należy natychmiast usunąć przyczynę nieszczelności układu, a miejsce w którym doszło do rozlania substancji ropopochodnej (oleju silnikowego, hydraulicznego lub przekładniowego) należy natychmiast zneutralizować przy użyciu sorbentu substancji ropopochodnych.

Przy zastosowaniu planowanych rozwiązań chroniących środowisko, przestrzeganiu norm i przepisów prawa oraz przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej, oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia ograniczone będzie do obszaru działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia.

VII. RODZAJE I PRZEWIDYWANE ILOŚCI WPROWADZANYCH DO ŚRODOWISKA SUBSTANCJI LUB ENERGII PRZY ZASTOSOWANIU ROZWIĄZAŃ CHRONIĄCYCH ŚRODOWISKO

7.1. Gospodarka wodno – ściekowa

7.1.1. Nawozy naturalne i nawożenie

W przypadku realizacji inwestycji polegających na chowie trzody chlewnej, w trakcie jej prowadzenia powstawać będą odchody zwierzęce – (kod 02 01 06). Zgodnie z art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do biomasy w postaci wykorzystywanej w rolnictwie, co będzie miało miejsce w omawianym przypadku.

Gnojowica jest mieszką kału, moczu oraz wody pochodzącej z okresowego zmywania stanowisk. Gnojowica jest nawozem płynnym, dobrze przyswajalnym przez rośliny. Dobre wykorzystanie azotu zawartego w gnojowicy wynika z faktu, że większość substancji nawozowych zawarta jest w formie zmineralizowanej.

Przeciętnie z 1 m³ gnojowicy świńskiej dostaje się do gleby do 6,5 kg azotu (N), 4 kg fosforu (P₂O₅), 3 kg potasu (K₂O) oraz 2 kg wapnia (CaO) i 0,5 kg magnezu (MgO). Oprócz makroelementów, gnojowica jest także źródłem mikroelementów oraz materii organicznej. Przeciętnie z tony suchej masy gnojowicy świńskiej w glebie pozostaje 0,08 t/ha materii organicznej.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich, sposób obliczania powierzchni płyty gnojowej lub pojemności zbiornika na gnojowicę albo gnojówkę, stanowiących podstawę obliczenia płatności na obszarach innych niż OSN przedstawia się następująco:

Lp.	Rodzaj wyposażenia	Wymagana powierzchnia/pojemność płyty/zbiornika na 1 DJP	Wymagana powierzchnia/pojemność płyty/zbiornika	Powierzchnia/pojemność płyty/zbiornika w dniu złożenia wniosku	Powierzchnia/pojemność stanowiąca podstawę obliczenia płatności
1	płyty gnojowe (w m ²)	2,5	$X_1 = 2,5 \times nDJP$	Y_1	$Z_1 = X_1 - Y_1$
2	zbiorniki na gnojówkę (w m ³)	2	$X_2 = 2 \times nDJP$	Y_2	$Z_2 = X_2 - Y_2$
3	zbiorniki na gnojowicę (w m ³)	7	$X_3 = 7 \times nDJP$	Y_3	$Z_3 = X_3 - Y_3$

Tabela 10 Sposób obliczania powierzchni płyty gnojowej lub pojemności zbiornika na gnojowicę albo gnojówkę

W chlewni prowadzony będzie chów tucznika. Jednorazowy rzut tucznika wynosić będzie maksymalnie 923 sztuk.

Stan średnioroczny poszczególnych rodzajów zwierząt wynosi zatem:

- warchlaki: $923 \text{ szt.} \times 3 \text{ (cykle prod. w roku)} \times 2 \text{ m-ce} / 12 \text{ m-cy} = 461,5 \text{ szt.} \times 0,07 = 32,31 \text{ DJP}$;
- tuczniki: $923 \text{ szt.} \times 3 \text{ (cykle prod. w roku)} \times 2 \text{ m-ce} / 12 \text{ m-cy} = 461,5 \text{ szt.} \times 0,14 = 64,61 \text{ DJP}$.

Łączny stan średnioroczny = 96,92 DJP.

- produkcja gnojowicy przez warchlaki od 2 - 4 miesięcy – $1,4 \text{ m}^3/\text{rok}$, $3,0 \text{ kgN/m}^3$;
- produkcja gnojowicy przez tuczniki – $1,9 \text{ m}^3/\text{rok}$, $4,6 \text{ kgN/m}^3$.

Roczna ilość gnojowicy:

warchlaki: $461,5 \text{ szt.} \times 1,4 \text{ m}^3/\text{rok} = 646,10 \text{ m}^3/\text{rok}$;

tuczniki: $461,5 \text{ szt.} \times 1,9 \text{ m}^3/\text{rok} = 876,85 \text{ m}^3/\text{rok}$;

razem: $1\,522,95 \text{ m}^3/\text{rok}$

Roczna ilość azotu zawartego w nawozie:

Gnojowica $646,10 \times 3,0 + 876,85 \times 4,6 = 1\,938,30 + 4\,033,51 = 5\,971,81 \text{ kgN/rok}$

Nawożenie

Zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu nawozy należy stosować w sposób, który nie zagraża dla ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, a dawka nawozu naturalnego,

zastosowana w ciągu roku nie może zawierać więcej niż 170 kg N w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych.

Biorąc pod uwagę fakt, iż roczna dawka nawozu naturalnego nie może zawierać więcej niż 170 kg N w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, minimalny areal potrzebny dla wytwarzanych ilości nawozów wyniesie:

$5\,971,81 \text{ kgN/rok} : 170 \text{ kgN/ha} = \mathbf{35,19 \text{ ha}}$

Inwestor zgodnie ze sporządzonym na rok 2024 wnioskiem o płatności bezpośrednio dysponuje łącznym arealem wynoszącym ok. **25 ha**, na którym może stosować nawozy naturalne.

Zgodnie z powyższym zachodzi konieczność podpisania umów na odbiór nadwyżek gnojowicy na 10,19 ha.

Nawozy należy stosować w oparciu o zapisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania.

Ww. rozporządzenie. zabrania m.in stosowania nawozów na glebach zalanych wodą, przykrytych śniegiem, zamrożonych do głębokości 30 cm oraz podczas opadów deszczu. Dodatkowo nawozu nie można stosować na skarpy i tereny przyległe do strumieni, w odległości mniejszej niż 20 m od cieków wodnych oraz podczas obecności okolicznych mieszkańców w celu wyeliminowania wpływu zapachu. Dodatkowo ważne jest zachowanie terminów siewu.

Nawozy należy stosować równomiernie na całej powierzchni pola. Podczas ustalania dawek nawozu należy uwzględnić potrzeby roślin, żyzność gleb, warunki klimatyczne, nawadnianie, zagospodarowanie gruntów, systemy płodozmianu. Nawozy naturalne w postaci płynnej oraz stałej powinny być stosowane w okresie od 1 marca do 30 listopada. Wyjątek stanowią jedynie nawozy stosowane pod osłonami. Nawozy naturalne powinny być przykryte lub wymieszane z glebą nie później niż następnego dnia po ich zastosowaniu, za wyjątkiem nawozów stosowanych w lasach oraz użytkach zielonych.

W związku z powyższym nawożenie nawozem naturalnym z pochodzącym z przedmiotowej inwestycji nie będzie stanowić zagrożenia dla wód podziemnych.

Plan nawożenia jest opracowywany corocznie zgodnie z zasadami dobrej praktyki rolniczej, na podstawie składu chemicznego gnojowicy, potrzeb pokarmowych roślin i zasobności gleb.

Podsumowanie:

Zasadniczym, dominującym oddziaływaniem przedsięwzięcia na powierzchnię ziemi jest oddziaływanie z racji wytwarzanych nawozów naturalnych. Przy prawidłowym nawożeniu gleby zgodnie z dopuszczalnymi dawkami nawozów nie wystąpi negatywne oddziaływanie na glebę i wody powierzchniowe.

7.1.2. Wody opadowe i roztopowe

Wody opadowe z terenu będą odprowadzane na teren działki należącej do Inwestora, a więc zgodnie z art. 29 ustawy Prawo wodne.

Teren pod planowaną inwestycję nie jest utwardzony. Na potrzeby funkcjonowania planowanej produkcji zwierzęcej, teren zostanie utwardzony .

Łączna powierzchnia terenów utwardzonych, po realizacji inwestycji wyniesie ok. 601,50 m². Zgodnie z art. 16 pkt 61-64 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne do ścieków zaliczane są m.in. ścieki niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu.

W przedmiotowym przypadku nie będą miały zastosowania przepisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych z uwagi na odprowadzanie wód opadowych na teren biologicznie czynny Inwestora.

W przedmiotowym przypadku ścieki deszczowe - rozumiane jako wody opadowe spływające powierzchnie zanieczyszczone - praktycznie nie będą powstawać. Wody opadowe będą odprowadzane grawitacyjnie na teren Inwestora w postaci nie zanieczyszczonej bezpośrednio do gruntu, a więc w sposób najbardziej prawidłowy z punktu widzenia bilansu odpływu naturalnego i krążenia wody w środowisku.

Bilans wód opadowych dla działek obejmujących gospodarstwo:

- powierzchnia opracowania – 4 696,80 m²;
- powierzchnia zabudowy – dachy szczelne – 750,68 m² współczynnik spływu 0,95;
- powierzchnie utwardzone – drogi bitumiczne – ok. 601,50 m², współczynnik spływu 0,60;
- powierzchnia biologicznie czynna – 3 344,62 m², współczynnik spływu 0,10.

Nazwa powierzchni	Powierzchnia (m2)	Współczynnik spływu ψ	Wartość ψ
Dachy szczelne (powierzchnia zabudowy)	750,68	0,95	713,15
Utwardzenia - drogi tłuczniowe	601,50	0,60	360,90
Pow. biologicznie czynna	3 344,62	0,10	334,46
razem	4 696,80	-	1 408,51

Tabela 11 Bilans wód opadowych

Roczną ilość wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych kierowanych do ziemi z omawianej inwestycji można obliczyć w oparciu o roczny opad z wielolecia dla województwa lubelskiego wynoszący 573,9 mm.

$$V = F \times H \times \psi = 1\,408,51 \times 0,573 = \mathbf{807,08\,m^3/rok}$$

Biorąc pod uwagę dużą powierzchnię biologicznie czynną występującą na terenie inwestycji należy uznać, że realizacja przedmiotowej inwestycji nie będzie naruszać zakazów określonych

w art. 29 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne, czyli nie zostanie zmieniony stan wody na gruncie (zostanie zachowany naturalny kierunek spływu wód opadowych) oraz wody opadowe nie będą odprowadzane na grunty sąsiednie.

7.1.3. Ścieki

Ścieki przemysłowe w gospodarstwie rolnym nie będą powstawać.

Ścieki bytowe będą powstawać na etapie eksploatacji, będą one odprowadzane do zbiornika bezodpływowego o łącznej pojemności 3,5 m³, z którego powstające nieczystości ciekłe będą odbierane i zagospodarowywane przez lokalnych przedsiębiorców posiadających ważne zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych na obszarze Gminy Komarówka Podlaska. Przewidywana ilość ścieków bytowych - 0,12 m³/d.

Wnioski:

Przewidziane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne w postaci:

- zagospodarowania ścieków bytowych powstających na terenie objętym inwestycją w szczelnym zbiorniku bezodpływowym,
 - stosowania nawozów zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa,
- spowodują, że planowane przedsięwzięcie nie będzie wpływać na pogorszenie jednolitych części wód powierzchniowych oraz zostanie utrzymany dobry stan jednolitych części wód podziemnych, co będzie zarazem spełnieniem celów środowiskowych.

7.2. Emisja zanieczyszczeń do powietrza

Spalanie paliw przez pojazdy i maszyny będzie źródłem niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Ze spalania paliw w silnikach pojazdów i maszyn emitowane będą następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, tlenek węgla, pył, benzen, węglowodory aromatyczne i węglowodory alifatyczne.

Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ m.in. takie czynniki, jak: rodzaj spalnego paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy. Wobec tak dużej ilości parametrów, od których zależy emisja, jej dokładne oszacowanie ilościowe jest bardzo trudne, a wszystkie stosowane metody obliczeniowe obarczone są pewnymi błędami. Można się jednak spodziewać, że w wyniku realizacji planowanej inwestycji nie zwiększy w sposób znaczący się poziom hałasu i emisji zanieczyszczeń w stosunku do stanu istniejącego w chwili obecnej i nie będzie spowodowane przekroczenie dopuszczalnych norm jakości powietrza.

Realizacja przedmiotowej inwestycji będzie wiązać się z użyciem sprzętu o napędzie spalinowym. W celu przeprowadzenia prac polegających na realizacji wykopów niezbędne będzie użycie następujących maszyn budowlanych:

- koparko-ładowarka o pojemności łyżki 0,8 m³,
- samochód ciężarowy wywrotka o ładowności 3,5 Mg
- samochód dostawczy,
- samochód ciężarowy – betoniarka,
- dźwig budowlany.

Lp.	Substancja	Wskaźnik emisji g/kg
1	Tlenki azotu	48,8
2	Pył	2,3
3	tlenek węgla	15,8
4	NMLZO*	7,08

Tabela 12 Wskaźniki emisji g/kg

Wartości wskaźników emisji dla ciężkich maszyn budowlanych przyjęto wg "EMEP/CORINAIR Emission Inventory Guidebook - 2007, Technical report No 16/2007".

Dane do obliczeń:

Godzinowe zużycie oleju napędowego w ciągu jednej motogodziny dla maszyn budowlanych (dla gęstości ON=0,84 kg/l) przyjęto – 10 l/mg = 8,4 kg/h.

Łączny czas pracy wszystkich maszyn podczas realizacji inwestycji wyniesie ok. 150 h. Należy jednak wziąć pod uwagę możliwość skrócenia czasu pracy, w przypadku dostępności do bardziej wydajnych maszyn rolniczych, o większej niż przyjęta wydajności oraz zmienne warunki pogodowe które, zwłaszcza poza sezonem, mogą wymusić znaczne skrócenie czasu pracy maszyn oraz środków transportu.

Na podstawie powyższych założeń do wyliczeń wielkości emisji przyjęto najbardziej niekorzystny okres, tj. 8 h dziennie. Wielkość emisji kształtować będzie się następująco:

Lp.	Substancja	Emisja (h)	Emisja (dobowa)
1.	Tlenki azotu	0,4099	3,28
2.	Pył	0,0193	0,15
3.	Tlenek węgla	0,1327	1,06
4.	NMLZO	0,0594	0,47
razem		0,6213	4,96

Tabela 13 Wielkość emisji

W związku z rodzajem zastosowanych technologii oraz skalą przedsięwzięcia, nie przewiduje się wystąpienia istotnych emisji, mogących negatywnie i trwale wpłynąć na środowisko przyrodnicze.

Realizacja prac związanych z pracami polowymi i ruchem pojazdów i maszyn rolniczych po terenie objętym inwestycją będzie wiązać się z użyciem sprzętu o napędzie spalinowym, jednak emisje będą rozproszone w czasie i terenie.

Realizacja prac związanych z dostawą materiałów budowlanych, elementów zarówno silosów jak i automatycznego systemu zadawania pasz, będzie wiązać się z użyciem sprzętu o napędzie spalinowym, którego rodzaj będzie uzależniony od firmy wybranej do realizacji ww. dostaw. W trakcie trwania czynności związanych z lokalizowaniem ww. elementów, powstające emisje

będą miały charakter krótkoterminowy i nie spowodują trwałych zmian w jakości powietrza na terenie gospodarstwa.

Prognozowane, niezorganizowane emisje zanieczyszczeń na etapie realizacji i późniejszego jej funkcjonowania nie wpłyną znacząco na jakość powietrza w obrębie gospodarstwa, ze względu na fakt, że emisje te są i będą rozłożone w czasie (w trakcie trwania całego roku kalendarzowego), powierzchni (rozproszona lokalizacja gruntów rolnych) i nie kumulujące się w środowisku.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie przyczyni się do zwiększenia, względem pierwotnego, natężenia ruchu na drogach w obrębie planowanej inwestycji. W trakcie trwania sezonu ruchu na drogach dojazdowych do działek objętych opracowaniem powodowany jest przez maszyny rolnicze wykorzystywane do prac polowych na okolicznych polach. Zwiększenie natężenia ruchu przez maszyny rolnicze Inwestora nie wpłynie znacząco na wielkość emisji na analizowanym obszarze.

7.3. Emisja z chowu trzody chlewnej

Chlewnie emitują około 200 różnych gazów. Głównymi składnikami zanieczyszczeń technologicznych emitowanych z chlewni jest amoniak, kwas octowy, metan, siarkowodór. Źródłem amoniaku w budynkach inwentarskich są głównie rozkładające się odchody zwierząt, jak również niezbyt dobrze zbilansowany pod względem białkowo - energetycznym pokarm. Siarkowodór jest bardzo toksycznym gazem, powstającym w wyniku rozkładu materii organicznej w warunkach beztlenowych.

Metan – jest gazem palnym, bezwonny powstającym w procesie fermentacji żwaczowej i jelitowej oraz rozkładu odchodów.

Poziomy emisji z budynków trzody chlewnej są bardzo trudne do oszacowania, ze względu na dużą zmienność zależną od takich czynników jak m.in. system utrzymywania zwierząt, skład paszy i jej struktura, technika żywienia, pobór wody, warunki klimatyczne oraz poziom techniczny wyposażenia budynków.

W niniejszym opracowaniu wykorzystano metodykę określenia przybliżonej emisji zgodnie z opracowaniem „Środowiskowe, ekonomiczne i społeczne skutki przemysłowego tuczu trzody chlewnej” opracowane przez Zakład Badan Środowiska Rolniczego i Leśnego Polskiej Akademii Nauk, pod redakcją Lecha Ryszkowskiego, Poznań 2004 r.

Zaproponowana metodyka zakłada, że wentylacja chlewni zapewnia właściwy klimat pomieszczeń i rozwój zwierząt, co gwarantuje wymiana 1 m³ powietrza w przeliczeniu na 1 godzinę oraz na 1 kg żywca. Metodyka ta pozwala obliczyć wskaźnik emisji (WE), zanieczyszczenia o stężeniu (S), odniesiony do 1 kg żywca w fermie oraz emisje (E) z fermy o określonej produkcji (G).

$$WE [mg/h \times kg \text{ żywca}] = S [mg/m^3] \times 1 \text{ m}^3/h \times kg \text{ żywca}$$

$$E [mg/s] = WE [mg/h \times kg \text{ żywca}] \times G [kg \text{ żywca}] / 3600$$

ZANIECZYSZCZENIE	STĘŻENIE [MG/M ³]	ZANIECZYSZCZENIE	STĘŻENIE [MG/M ³]
Amoniak*	18	Kwas izomasłowy	0,016
Siarkowodór*	0,004	Kwas n-walerianowy	0,08
Skatol	0,003	Kwas izowalerianowy	0,21
Indol	0,003	Kwas n-kapronowy	0,01
Fenol*	0,005	Kwas izokapronowy	0,004
p-Krezol	0,04	Kwas heptanowy	0,003
Kwas octowy*	6,7	Kwas oktanowy	0,005
Kwas propionowy	1,1	Kwas pelargonowy	0,004
Kwas n-masłowy	0,7	Diacetyl	ślady

*- substancje zanieczyszczające wymienione w załączniku nr 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu
Tabela 14 Stężenia (S) poszczególnych zanieczyszczeń gazów wentylacyjnych z chlewni przyjęto wg Weurmana, za Kośmider i innymi

Obliczenia wielkości emisji wykonano dla substancji zanieczyszczających, dla których określono wartości odniesienia w rozporządzeniu.

$$WE = S \cdot \frac{1,0 \text{ m}^3}{h \times \text{kg żywca}}$$

gdzie:

WE – wskaźnik emisji w mg/(h*kg żywca),

S – stężenie rozpatrywanego zanieczyszczenia w mg/m³,

1,0 m³/h – przyjęta ilość powietrza wentylowanego przypadająca na kg żywca,

$$E = WE \times G$$

gdzie:

E – emisja rozpatrywanego zanieczyszczenia w mg/h,

G – łączna masa żywca w kg.

Obliczenia emisji metanu i tlenków azotu wykonano stosując wskaźniki emisji przedstawione w dokumencie referencyjnym o Najlepszych Dostępnych Technikach dla Intensywnego Chowu Drobiu i Świń (Ministerstwo Środowiska 2005):

Kategoria		System chowu	Metan CH ₄	Podtlenek azotu N ₂ O
Warchlaki	<30 kg		3,9	brak danych
Tuczniki	>30 kg	całkowite ruszty	2,8-4,5	0,02-0,15
		częściowe ruszty	4,2 i 11,1	0,59-3,44
		pełna podłoga i ściółka	0,9-1,1	0,05-2,4

Tabela 15 Wskaźniki emisji wg. BREF – kg/miejsce/rok

Wyciąg powietrza w planowanym budynku inwentarskim odbywać się będzie:

- za pomocą wentylatorów w otworach kominowych o następujących średnicach i parametrach:

6 x Fi 630, wydajność: 12 833 m³/h, poz. hałasu 57dB, wydajność przy 30Pa 12 833 m³/h.

Dane do obliczeń:

- trzoda 923 szt.,

z czego:

- waga tuczników do 110 kg, czas tuczu ok. 172 dni,
- waga warchlaków do 30 kg, czas tuczu ok. 172 dni.

Obliczenie prędkości wylotowej gazów.

Fi 630:

$$v = \frac{4 \times V}{\pi \times d^2 \times 3600}$$

gdzie:

v – prędkość wylotowa gazów, m/s

V – wydajność wentylatora, 12 833m³/h

d – średnica emitora na wylocie, 0,63 m

Obliczona prędkość: 11,44 m/s

Obliczona emisja maksymalna

Do obliczeń emisji maksymalnych przyjęto:

- liczbę stanowisk:
 - tuczniki – 923 szt.,
 - warchlaki – 923 szt.
- uwzględniono ilość wentylatorów w planowanym budynku inwentarskim – 6 szt.
- stężenie rozpatrywanego zanieczyszczenia, określone w ww. Rozporządzeniu

Rodzaj zanieczyszczenia	Emisja maksymalna z jednego emitora [mg/s]	Roczna wielkość emisji z jednego emitora [Mg/rok]	Ilość wentylatorów	Maksymalna roczna wielkość emisji w chlewni [Mg/rok]
Amoniak	107,683	1,600	6	9,602
Siarkowodór	0,024	0,0004	6	0,002
Fenol	0,030	0,0004	6	0,003
Kwas octowy	40,082	0,735	6	4,411
Metan	78,155	1,161	6	6,969
Tlenki azotu	1,760	0,026	6	0,157

Tabela 16 Zestawienie emisji z budynku w gospodarstwie

W celu dokonania obliczeń emisji rocznej przyjęto czas pracy chlewni wynoszący:

- 4 128 h dla warchlaków oraz wagę zwierząt na poziomie - 30,00 kg,
- 4 128 h dla tuczników oraz wagę zwierząt na poziomie - 110,00 kg.

Obliczenie emisji maksymalnej i rocznej metanu i tlenków azotu.

Emisja metanu

TUCZNIKI:

Wskaźnik emisji zawiera się w przedziale 2,8 - 4,5 kg/miejsce/rok. Do obliczeń przyjęto wskaźnik średni wynoszący 3,65 kg/miejsce/rok i liczbę miejsc - 923.

$$E_{\text{ROCZNA}} = 3,65 \times 923 \text{ szt.} = 3\,368,95 \text{ kg} = 3,37 \text{ Mg};$$

$$E_{\text{MAX}} = 3\,368,95 \text{ kg} / 4\,128 \text{ h} = 0,82 \text{ kg/h} = 226,70 \text{ mg/s.}$$

Emisja z jednego emitora wynosić będzie:

$$E_{1-6} = 226,70 \text{ mg/s} : 6 = 37,78 \text{ mg/s.}$$

WARCZLAKI:

Wskaźnik emisji wynosi 3,9 kg/miejsce/rok. Do obliczeń przyjęto w/w wskaźnik i liczbę miejsc- 923.

$$E_{\text{ROCZNA}} = 3,9 \times 923 \text{ szt.} = 3\,599,7 \text{ kg} = 3,60 \text{ Mg};$$

$$E_{\text{MAX}} = 3\,599,7 \text{ kg} / 4\,128 \text{ h} = 0,87 \text{ kg/h} = 242,23 \text{ mg/s.}$$

Emisja z jednego emitora wynosić będzie:

$$E_{1-6} = 242,23 \text{ mg/s} : 6 = 40,37 \text{ mg/s.}$$

Łączna emisja metanu z jednego emitora wyniesie:

$$E = 37,78 + 40,37 = 78,15 \text{ mg/s.}$$

Emisja tlenów azotu**TUCZNIKI:**

Wskaźnik emisji dla tuczników zawiera się w przedziale 0,02 - 0,15 kg/miejsce/rok.

Do obliczeń przyjęto wskaźnik średni wynoszący 0,085 kg/miejsce/rok i liczbę miejsc 923.

$$E_{\text{ROCZNA}} = 0,085 \times 923 = 78,45 \text{ kg} = 0,078 \text{ Mg};$$

$$E_{\text{MAX}} = 78,45 \text{ kg} / 4 \text{ } 128 \text{ h} = 0,019 \text{ kg/h} = 5,28 \text{ mg/s.}$$

Emisja z jednego emitora wynosić będzie:

$$E_{1-6} = 5,28 \text{ mg/s} : 6 = 0,88 \text{ mg/s.}$$

WARCHLAKI:

Wskaźnik emisji dla warchlaków wg. BREF – brak danych.

Do obliczeń przyjęto wskaźnik średni dla tuczników wynoszący 0,085 kg/miejsce/rok i liczbę miejsc 923.

$$E_{\text{ROCZNA}} = 0,085 \times 923 = 78,45 \text{ kg} = 0,078 \text{ Mg};$$

$$E_{\text{MAX}} = 78,45 \text{ kg} / 4 \text{ } 128 \text{ h} = 0,019 \text{ kg/h} = 5,28 \text{ mg/s.}$$

Emisja z jednego emitora wynosić będzie:

$$E_{1-6} = 5,28 \text{ mg/s} : 6 = 0,88 \text{ mg/s.}$$

Łączna emisja tlenków azotu z jednego emitora wyniesie:

$$E = 0,88 + 0,88 = 1,76 \text{ mg/s.}$$

7.4. Emisja z silosów paszowych

Źródłem zanieczyszczeń powietrza będzie również silos na pasze treściwe. Podczas załadunku paszy będzie występować minimalna emisja z uwagi na rodzaj silosu. Transport paszy zapewniać będzie zewnętrzna firma transportem specjalistycznym. Załadunek do silosu będzie się odbywać (a w przypadku istniejącego systemu – jest realizowany) systemem pneumatycznym, co w znaczący sposób ogranicza emisję z tym związane. Połączenia elementów pojazdu transportowego oraz silosu realizowane będą przy pomocy szybko złączek, natomiast transport paszy do klatek realizowany będzie za pomocą zamkniętego systemu zadawania paszy (paszociągu). Taki sposób postępowania ogranicza straty związane z pyleniem oraz zapobiega jej zawilgoceniu czy dostępie do niej drobnych zwierząt.

W związku z przyjętymi rozwiązaniami w zakresie dostawy i zadawania pasz gospodarstwie, nie przewiduje się powstawania emisji pyłu i uciążliwości dla otoczenia z tym związanych.

7.5. Emisja związana z odorami

Emisje związane z odorantami, mogą powodować dyskomfort życia ludzi w sąsiedztwie gospodarstw rolnych nastawionych na tucz zwierząt.

Należy zauważyć, że chów i hodowla zwierząt należą do jednych z najbardziej uciążliwych źródeł tych substancji. Są to typowe produkty biodegradacji biomasy: amoniak, tiole, sulfidy i aminy alifatyczne, heterocykliczne związki organiczne zawierające siarkę i azot, ketony, aldehydy, kwasy alifatyczne, estry. Z chlewni emitowanych jest około 200 substancji odorowych.

Brak jest jednak jednoznacznego potwierdzenia ich bezpośredniej szkodliwości dla człowieka, jak ma to miejsce w przypadku substancji o ściśle zdefiniowanych właściwościach toksycznych. Toksyczność niektórych związków chemicznych zanieczyszczających środowisko jest stwierdzona obiektywnie, natomiast szkodliwość odorów jest pochodną ich subiektywnego odbioru przez ludzi. Istotną cechą zapachów, na których działanie jest narażony ludzki organ powonienia przez dłuższy czas jest wyzwalanie mechanizmu adaptacji. Oznacza to, że sygnał przekazywany do mózgu przez receptory węchowe stopniowo zanika, nawet przy stałej obecności bodźca. Przy dużej intensywności zapachowej może dojść do zmniejszenia wrażliwości na dany zapach. Zwrócić także uwagę należy na fakt iż, jak zauważono wyżej, odczucia zapachowe są bardzo często subiektywne. Takie samo stężenie zapachu może wywołać u różnych odbiorców odmienne wrażenie dyskomfortu z powodu różnej oceny źródła zapachu, wrażliwości oraz stopnia aktywności. Odbieranie bodźców zapachowych związane jest także z innymi czynnikami. Wpływ na ocenę zapachu ma również długość snu, zmęczenie, czas pracy w uciążliwym otoczeniu oraz stan środowiska, w tym zwłaszcza zagospodarowanie przestrzenne na obszarze występowania uciążliwości zapachowej, poziom hałasu, wibracje czy poziom zapylenia.

W Polsce problem zapachowej uciążliwości różnego rodzaju obiektów nie jest unormowany pod względem prawnym i metodycznym. W związku z powyższym w niniejszym opracowaniu uwzględniono jedynie te substancje zanieczyszczające będące odorantami, które są wymienione w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Analizą objęto amoniak i siarkowodór.

Jak wskazano w publikacji „Odory” autorstwa : Joanna Kośmider, Barbara Mazur-Chrzanowska, Bartosz Wyszynski, wyd. naukowe PWN, Warszawa 2002r., próg wyczuwalności zapachowej dla amoniaku wynosi $3,9 \text{ mg/m}^3 = 3900 \text{ mg/m}^3$, natomiast dla siarkowodoru $0,0123 \text{ mg/m}^3 = 12,3 \text{ mg/m}^3$.

W przypadku gospodarstwa rolnego objętego niniejszym opracowaniem, z uwagi na ich wielkość oraz występowanie dużej przestrzeni otwartej (dobre przewietrzenie terenu), a także dotychczasowe opracowania dotyczące występowania stężeń maksymalnych w gospodarstwach rolnych opartych na produkcji zwierzęcej, nie prognozuje się przekroczenia dopuszczalnych stężeń dla amoniaku i siarkowodoru w granicy działek Inwestora.

7.6 Emisja związana z hałasem

Uciążliwością dla środowiska podczas realizacji inwestycji oraz funkcjonowania gospodarstwa może być hałas, wynikający z pracy urządzeń wentylacyjnych i ruchu środków transportu po terenie gospodarstw.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Inwestora, poziom mocy akustycznej wynosi:

- 6 szt. x fi 63, poz. hałasu 57 dB.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, przyjęto dopuszczalne poziomy dźwięku w środowisku zgodnie z tabelą poniżej – tereny zabudowy zagrodowej:

- pora dnia: 6⁰⁰ - 22⁰⁰, przedział czasu odniesienia 16 godzin – 60dB;
- pora nocy: 22⁰⁰ - 6⁰⁰, przedział czasu odniesienia 8 godzin – 50dB.

Lp.	Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty / instalacje lub działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	55	50	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo - usługowe	60	50	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	65	55	55	45

Tabela 17 Zestawienie dopuszczalnych poziomów hałasu

Transport po terenie gospodarstwa odbywać się będzie również jedynie w porze dziennej. Uciążliwości związane z realizacją opisanych inwestycji będą mieć charakter krótkotrwały i niekumulujący się w środowisku.

Częstotliwość dostaw paszy będzie uzależniona od rodzaju środka transportu zapewnionego przez dostawcę pasz.

Przy zaplanowanej wielkości gospodarstw przewiduje się:

- dostawę pasz średnio ok. 15 razy na rok,
- transport tuczników – 6 razy/rok,
- wywóz gnojowicy ok. 150 kursów/rok.

Średnioroczna ilość pojazdów wyniesie – 1 pojazd / gospodarstwo/dziennie.

Rodzaj pojazdu	START		JAZDA		HAMOWANIE	
	L _{MA}	t _i	L _{MA}	t _i	L _{MA}	t _i
samochody ciężarowe – ciężkie	105 dB	5 s	100 dB	*	100 dB	3 s
	*zależny od długości drogi i prędkości pojazdów					

Tabela 18 Poziom mocy akustycznej źródła dla samochodów zgodnie z instrukcją ITB nr 338/2008 Metody określania emisji i emisji hałasu przemysłowego w środowisku

Oddziaływania te są integralnie związane z zakresem przedsięwzięcia i w zasadzie nie mogą być wyeliminowane. Istnieje ograniczona możliwość zmniejszenia uciążliwości inwestycji (głównie w zakresie emisji hałasu) poprzez ograniczenie hałaśliwych prac w rejonie zabudowy zagrodowej do pory dziennej i prowadzenia ich w dni powszednie. Zasięg w/w zagrożeń w czasie eksploatacji przedsięwzięcia jest ograniczony w czasie i przestrzeni – nie decyduje w sposób trwały o stanie środowiska w rejonie analizowanego obszaru lokalizacji przedsięwzięcia.

Uciążliwości i niekorzystne oddziaływania występujące podczas realizacji i eksploatacji inwestycji będą mieć jednak charakter krótkotrwały. Wynika to ze skali planowanych inwestycji, stosowanej technologii i rodzaju przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę odległość terenów zabudowanych i normowanych akustycznie oraz spadek emisji hałasu wraz z odległością, zastosowywanie pasa zieleni izolacyjnej pełniącego również funkcje ekranu akustycznego, nie przewiduje się pogorszenia klimatu akustycznego dla sąsiadującej zabudowy zagrodowej.

7.7. Emisja związana z odpadami

Na etapie realizacji oraz eksploatacji inwestycji będą powstawać odpady komunalne. W celu zgodnego z zapisami prawa postępowania z odpadami komunalnymi, Inwestor jest zobowiązany do złożenia w Urzędzie Gminy Komarówka Podlaska deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz wystawiania odpadów zgodnie z przyjętym przez Urząd harmonogramem ich odbioru.

Wszystkie inne odpady powstałe podczas obu fazach inwestycji, gromadzone będą w pojemnikach lub workach usytuowanych na terenie gospodarstwa i zagospodarowywane przez podmioty prowadzące odbiór tego typu odpadów z terenu Gminy Komarówka Podlaska.

Masy ziemne pochodzące z wykopów w ilości ok. 1000 m³ zostaną w całości zagospodarowane na terenie działek objętych opracowaniem celem wyprofilowania terenu.

W związku z powyższym i art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, masy ziemne nie zostały zaliczone do odpadów.

W trakcie prowadzenia prac budowlanych oraz budowlano-instalacyjnych, odpady jakie zostaną „wytworzone” należeć będą głównie do 17 grupy Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów – odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

W trakcie wykonywania prac budowlanych realizacji inwestycji przewiduje się, że będą wytwarzane następujące rodzaje i ilości odpadów

Lp	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość (Mg) lub m ³
1.	Opakowania z papieru i tektury	15 01 01	0,2
2.	Opakowania z tworzyw sztucznych	15 01 02	0,2
3.	Opakowania z metali	15 01 04	0,2
4.	Opakowania wielomateriałowe	15 01 05	0,2
5.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	15 01 10*	0,05
6.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	0,02
7.	zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	16 02 13*	0,02
8.	elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	16 02 16	0,02
9.	Tworzywa sztuczne	17 02 03	0,5
10.	Żelazo i stal	17 04 05	0,2
11.	Kable inne niż wymienione w 170410	17 04 11	0,1
12.	Zmieszane odpady z budowy i demontażu inne niż wymienione w 170901, 170902 i 170903	17 09 04	5,0
13.	Odpady komunalne niewymienione w innych podgrupach	20 03 99	1,0

Tabela 19 Zestawienie odpadów powstających w wyniku realizacji inwestycji

Sposób szczegółowego postępowania z ww. odpadami:

- 15 01 01 - opakowania z papieru i tektury – odpad zostanie zmagazynowany w workach lub pojemnikach w pomieszczeniu technicznym, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
- 15 01 02 - opakowania z tworzyw sztucznych – odpad zostanie zmagazynowany w workach lub pojemnikach w pomieszczeniu technicznym, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
- 15 01 04 - opakowania z metali – odpad zostanie zmagazynowany w pojemnikach zlokalizowanych na zewnątrz budynku inwentarskiego, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
- 15 01 05 - opakowania wielomateriałowe – jw.,
- 15 01 10* - opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone – odpad zostanie zmagazynowany w pojemnikach zlokalizowanych wewnątrz budynku inwentarskiego, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
- 15 02 03 - sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) – odpad zostanie zmagazynowany w pojemnikach w zlokalizowanych wewnątrz budynku

- inwentarskiego, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
- 16 02 13* - zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12 – odpad zostanie zmagazynowany w pojemnikach zlokalizowanych wewnątrz budynku inwentarskiego, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
 - 16 02 16 - elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15 – odpad zostanie zmagazynowany w pojemnikach zlokalizowanych wewnątrz budynku inwentarskiego, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
 - 17 02 03 – tworzywa sztuczne – będą to różnego rodzaju kawałki rur itp., Odpad zostanie zmagazynowany na terenie zaplecza budowy. Następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
 - 17 04 11 – kable inne niż wymienione w 17 04 10, odpad będzie powstawał podczas prac związanych z wykonywaniem instalacji elektrycznych, będzie magazynowany w wyznaczonym miejscu i przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
 - 17 09 04 – zmieszane odpady z budowy i demontażu inne niż wymienione w 170901, 170902 i 170903, zbierane będą w wyznaczonym miejscu zaplecza budowy i po zakończeniu budowy przekazane uprawnionej firmie z przeznaczeniem do przetworzenia,
 - 17 04 05 – żelazo i stal: powstanie podczas montażu głównie elementów konstrukcyjnych i wyposażenia. Odpad zostanie zmagazynowany na terenie zaplecza budowy. Następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia,
 - 20 03 99 - odpady komunalne niewymienione w innych podgrupach – odpad zostanie zmagazynowany w pojemnikach zlokalizowanych na zewnątrz budynku inwentarskiego, a następnie będzie przekazany uprawnionym podmiotom do przetworzenia.

Odpady będą regularnie odbierane przez podmiot posiadający stosowne pozwolenia na odbiór odpadów komunalnych do przetworzenia.

Wszystkie odpady z fazy montażu będą zagospodarowane przez Wykonawcę w sposób zgodny z zasadami gospodarowania odpadami i wymaganiami ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach do zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój mają zastosowanie przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 1069/2009, zgodnie z którym w przedmiotowym przypadku padłe sztuki będą stanowić materiał kategorii 2.

Obliczenie ilości zwierząt padłych:

- roczna ilość upadków - 30 szt.,
- średnia masa padłego zwierzęcia - 40 kg,

$$30 \times 40 / 1000 = 1,2 \text{ Mg.}$$

Do każdego transportu jest wystawiany dokument handlowy zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych (Dz. U. z 2014r. poz. 1222).

Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki weterynaryjnej będą bezpośrednio zabierane przez weterynarza opiekującego się zwierzętami. Dotyczy to również odpadów opakowań z tworzyw sztucznych po środkach dezynfekujących, które będą odbierane bezpośrednio przez firmę wykonującą dezynfekcję chlewni.

Wobec powyższego ww. odpady nie zostały zaliczone do odpadów wytwarzanych przez Inwestora (art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy o odpadach).

Wszystkie wytwarzane odpady będą odpowiednio segregowane w celu ułatwienia ich odbioru i właściwego ich zagospodarowania.

W ramach zamierzenia inwestycyjnego (zarówno w fazie realizacji jak i późniejszej eksploatacji) nie przewiduje się prowadzenia żadnych metod odzysku lub unieszkodliwiania powstałych odpadów. Odbiór i zagospodarowanie odpadów będzie zlecane firmom prowadzącym działalność w tym zakresie. Odpady komunalne będą odbierane i zagospodarowywane przez firmę, z którą Gmina Biała Podlaska ma podpisaną umowę zgodnie z zapisami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Działania minimalizujące ewentualne uciążliwości na etapie realizacji.

1. Gromadzenie odpadów na terenie gospodarstwa – w wyznaczonym miejscu zabezpieczającym je przed opadem atmosferycznym i dostępem zwierząt.
2. Gromadzenie odpadów komunalnych w pojemnikach.
3. Zapewnienie systematycznego wywozu odpadów.
4. Przekazywanie odpadów do przetworzenia uprawnionym podmiotom.

Wnioski.

Biorąc pod uwagę przewidywane rodzaje i ilości przewidzianych do wytworzenia odpadów, rozwiązania zabezpieczające środowisko oraz działania minimalizujące nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na powierzchnię ziemi z racji wytworzonych na etapie realizacji odpadów.

VIII. CHARAKTERYSTYKA RODZAJU I SKALA ODDZIAŁYWAŃ INWESTYCJI NA KLIMAT

8.1. Bezpośredni i pośredni wzrost emisji gazów cieplarnianych i ich prekursorów

Emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego będzie miała miejsce w trakcie eksploatacji – będzie mieć związek z ruchem środków transportu oraz pracą urządzeń wentylacyjnych w obrębie gospodarstwa, a także procesem hodowli zwierząt. Oddziaływania te w zasadzie nie są możliwe do wyeliminowania, jednak z uwagi na niewielką skalę zamierzenia należy uznać, że nie spowodują one trwałych negatywnych zmian w środowisku naturalnym.

W celu zminimalizowania negatywnego wpływu na środowisko w zakresie emisji pyłów i gazów, w odniesieniu do procesu tuczu, stosowane będą działania minimalizujące opisane w treści niniejszego dokumentu.

8.2. Utrata siedlisk zapewniających sekwencję CO₂

W ramach realizacji zamierzonego przedsięwzięcia nie przewiduje się wycinki drzew lub krzewów lub zmiany istniejącej szaty roślinnej. Na terenie inwestycji wykonane zostaną nasadzenia krzewów oraz roślinności niskiej i wysokiej, co będzie mieć wpływ na zwiększenie absorpcji dwutlenku węgla oraz innych zanieczyszczeń powstających w wyniku zwiększenia ruchu środków transportu.

Realizacja zamierzonej inwestycji nie będzie powodować utraty siedlisk zapewniających sekwencję CO₂.

8.3. Przedstawienie informacji o działaniach łagodzących zmiany klimatu

W ramach działań mających na celu łagodzenie zmian klimatu Inwestor podejmie następujące środki:

- zastosowanie środków transportu i stosowanie sposobów transportu ograniczających emisję gazów cieplarnianych,
- używanie sprzętu oraz środków transportu sprawnych technicznie, dopuszczonych do użytkowania zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- w przypadku utraty nasadzeń - bieżące ich uzupełnianie.

8.4. Przedstawienie informacji o działaniach związanych z adaptacją przedmiotowej inwestycji do zmian klimatu

Działania związane z adaptacją przedmiotowej inwestycji do zmian klimatu, m. in. klęsk żywiołowych:

- a) powódź – analizowany teren leży poza terenami zalewowymi lub zagrożonymi podtopieniami,
- b) fala upałów – żywioł niezagrożający eksploatacji inwestycji, brak wpływu na elementy związane z transportem lub magazynowaniem,
- c) susza – żywioł niezagrożający eksploatacji inwestycji, brak wpływu na elementy związane z transportem lub magazynowaniem,
- d) deszcz nawalny i burza – teren inwestycji stanowi grunt przepuszczalny z nasadzeniami i trawnikami,
- e) silny wiatr – konstrukcja budynków minimalizuje ryzyko wystąpienia uszkodzenia urządzeń lub środków transportu związanych z planowaną inwestycją, w najbliższej lokalizacji nie występują obiekty powodujące takie zagrożenie.

8.5. Charakterystyka rodzaju i skali oddziaływań inwestycji na bioróżnorodność, działań zapewniających minimalizację oddziaływań w tym zakresie i przywrócenia bioróżnorodności

Projektowana inwestycja, ze względu na charakter i skalę nie spowoduje utraty siedlisk oraz nie zmniejszy różnorodności gatunkowej na danym terenie.

IX. MOŻLIWOŚĆ TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Zgodnie z zapisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się

w przypadku:

- realizacji przedsięwzięcia, które swoim oddziaływaniem może objąć tereny poza granicami państwa,
- gdy potencjalne oddziaływanie pochodzące spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby się ujawnić na jej terytorium.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostanie w całości zrealizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie będzie obejmowało swym oddziaływaniem terenów poza granicami państwa. Również teren przedsięwzięcia nie podlega oddziaływaniu pochodzącemu spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotowe przedsięwzięcie ze względu na skalę, odległość od granic państwa nie będzie oddziaływać transgranicznie.

X. ANALIZA MOŻLIWYCH KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH

W analizowanym przedsięwzięciu nie przewiduje się wystąpienia konfliktów społecznych, ze względu na niewielkie oddziaływanie inwestycji na jej otoczenie.

W przypadku przedmiotowego obiektu możliwym źródłem konfliktów społecznych może być:

- obawa przed uciążliwością zapachową,
- obawa przed zanieczyszczeniem środowiska w związku z niewłaściwą gospodarką nawozami.

Jak wykazała analiza, nie będą przekraczane dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń przy najbliższych budynkach mieszkalnych. Ze względu na odległość najbliższych budynków sąsiedzkich nie przewiduje się wystąpienia uciążliwości zapachowych.

Drugim źródłem konfliktów może być obawa mieszkańców przed pogorszeniem stanu środowiska poprzez zanieczyszczenie środowiska gruntowego i wód powierzchniowych wynikających z przenawożenia użytków rolnych czy niewłaściwego magazynowania nawozów. Inwestor dysponuje niewystarczającym arealem do zagospodarowania planowanych ilości nawozów, nadwyżki przekazywane będą innym rolnikom do nawożenia na podstawie umów.

Gnojowica będzie magazynowana w sposób zabezpieczający przed dostawaniem się zanieczyszczeń do gruntu. Tak więc obawy w tym zakresie będą niezasadne.

Ponadto realizacja planowanej inwestycji nie będzie utrudniać dostępu osobom trzecim do drogi publicznej czy możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej oraz ze środków łączności, a więc nie naruszy ich interesu.

Reasumując ewentualne konflikty społeczne mogą się pojawić, niemniej jednak będą mało zasadne lub bez zasadne.

XI. OBSZARY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY, ZNAJDUJĄCE SIĘ W ZASIĘGU ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA

W zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia nie znajdują się obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

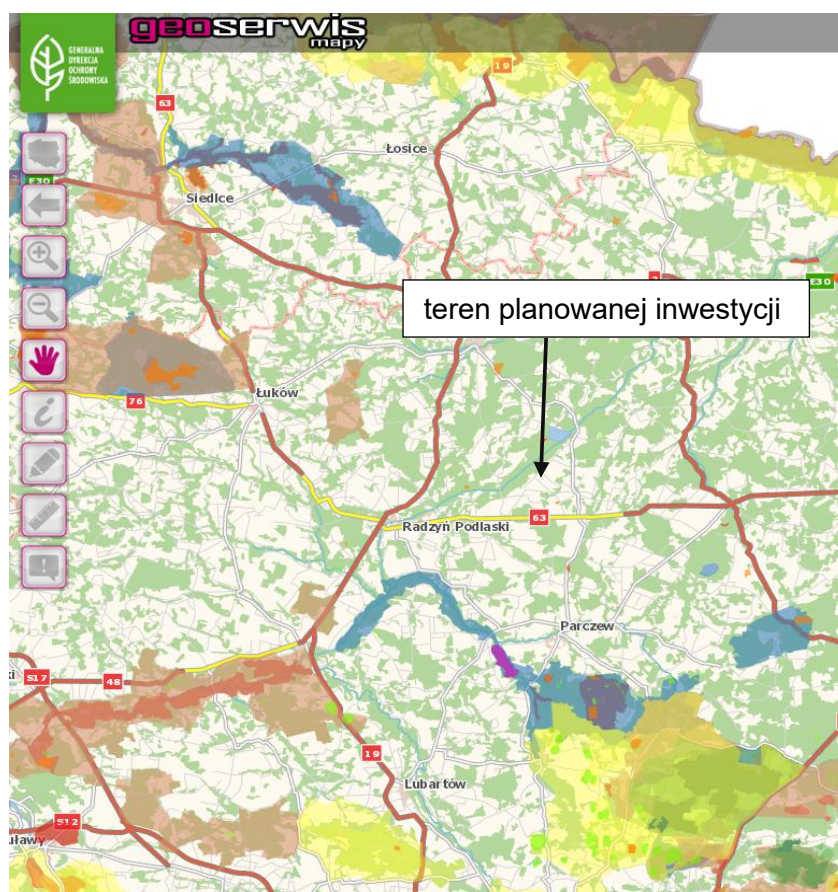
W bezpośrednim otoczeniu planowej inwestycji nie występują parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, użytki ekologiczne, pomniki przyrody lub stanowiska dokumentacyjne.

Planowana inwestycja, ze względu na charakter i skalę nie stwarza realnego zagrożenia dla funkcjonowania korytarzy ekologicznych.

Należy jednak wskazać, iż zasadne jest, w celu zachowania ciągłości ekologicznej, podejmowanie takich kierunków działań, które polegać będą przede wszystkim na:

- ochronie ciągłości dolin rzecznych i linii brzegowych wód,
- ograniczaniu umożliwiania zabudowy ciągłej,
- budowie przejść dla zwierząt na drogach o dużym natężeniu ruchu.

Specyfika i rodzaj zaplanowanego przedsięwzięcia nie kwalifikuje się do zastosowania któregośkolwiek z powyższych działań zapobiegawczych.

Mapa 7 Lokalizacja planowanej inwestycji na tle istniejących obszarów podlegających ochronie

1. Najbliższe, licząc od terenu planowanej inwestycji siedliska i gatunki chronione w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000.

Obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO):

- **Dolina Tyśmienicy (PLB060004)** w odległości ok. 17,0 km w kierunku południowo-zachodnim.

Obszar obejmuje dolny odcinek doliny Tyśmienicy, od stawu Siemień do ujścia rzeki do Wieprza. Jest to ostoją ptasia o randze europejskiej. Występuje tutaj co najmniej 25 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 13 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Jest to też ważna ostoją wydry europejskiej (*Lutra lutra*) i kilku zagrożonych gatunków ryb. Zagrożenie ostoi związane jest z usuwaniem roślinności szuwarowej i tępieniem ptaków rybożernych na stawach, a także wypalaniem łąk i ich zaorywaniem. Ponadto zarastanie oczek wodnych, sukcesja na torfowisku, regulacja stosunków wodnych i wędkarstwo.

- **Zbiornik Podedwórze (PLB060015)** - odległość ok. 20,0 km w południowo-wschodnim.

Obszar obejmuje zbiornik retencyjny Podedwórze, wchodzący w skład systemu Kanału Wieprz-Krzna oraz otaczające tereny leśne, tereny rolne i podmokłe łąki. Dwa duże ciek wodne terenu to Zielawa i Kanał Wieprz-Krzna. Lesistość obszaru wynosi około 30%, z czego połowa to podmokłe olsy i siedliska grądowe. Występuje co najmniej 15 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 6 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Jedno z nielicznych w Polsce stanowisk lęgowych podgorzałki. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków ptaków: bączek (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK); stosunkowo dużą liczebność (C7) osiąga bąk (PCK).

Obszary specjalnej ochrony siedlisk (SOO):-

- **Obuwik w Uroczysku Świdów (PLH060106)** - odległość ok. 8,0 km w kierunku północnym.

Niewielki kompleks leśny położony w dolinie rzeki Białki. Teren płaski. Podłoże stanowi mozaika torfów i gruntów mineralnych. Las graniczy z dużym zbiornikiem retencyjnym "Żelizna". Obszar wyznaczony w celu ochrony licznej populacji obuwika pospolitego (761 pędów). Stanowisko wypełnia lukę w zasięgu gatunku, jest znacznie oddalone od stanowisk w południowej części województwa lubelskiego. Ma duże znaczenie z powodu zajmowania nietypowego siedliska - gradu niskiego.

- **Czarny Las (PLH060002)** - odległość ok. 8,0 km w kierunku południowym.

Na terenie obszaru występuje bardzo dobrze zachowany fragment subkontynentalnego gradu lipowo-grabowego z wielogatunkowym naturalnym drzewostanem. Bogata flora obfituje w rzadkie w regionie i chronione gatunki runa. Zagrożeniem dla obszaru jest nadmierna penetracja terenu przez ludzi, ułatwiona bliskością szlaków komunikacyjnych.

- **Horodyszcze (PL H060101)** - odległość ok. 20,0 km w kierunku wschodnim

Obszar położony w pobliżu miejscowości Horodyszcze, w gminie Wisznice. Od wschodu graniczy z rzeką Zielawą, zaś jego północną granicę stanowi kompleks leśny ciągnący się do miejscowości Wygoda. Obszar był użytkowany ekstensywnie, jako pastwisko dla krów i koni. W chwili obecnej, na skutek braku opłacalności hodowli zwierząt gospodarskich, jakiegokolwiek formy użytkowania w obszarze zostały zarzucone. We wschodniej części obszaru, wzdłuż rzeki Zielawy, ciągnie się obniżenie terenu, zajęte przez turzycowisko. Pozostała część obszaru, położona na niewielkim wyniesieniu teren zajęta jest przez siedliska sucholubne, takie jak murawy bliźniczkowe,

wrzosowiska z dużym udziałem jałowca pospolitego. Siedliska stanowiące przedmiot ochrony obszaru występują na tym terenie w postaci mozaiki różnej wielkości płatów poszczególnych zbiorowisk. Jednorodne płaty poszczególnych siedlisk mają niewielką powierzchnię i w wielu przypadkach trudno jest jednoznacznie określić granice poszczególnych z nich.

2. Najbliższe, licząc od terenu planowanej inwestycji rezerwaty przyrody:

- **Czarny Las** – w odległości ok. 8,0 km w kierunku południowym.

Celem ochrony jest zachowanie fragmentu wielogatunkowego lasu mieszanego pochodzenia naturalnego z rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin w runie.

- **Omelno** – w odległości ok. 11,0 km w kierunku południowo-zachodnim.

Rezerwat obejmuje 23,28 ha. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych lasu lipowego naturalnego pochodzenia.

- **Liski** – w odległości ok. 18,0 km w kierunku północnym.

Celem ochrony jest zachowanie lasu o charakterze naturalnym, z licznymi zespołami oraz gatunkami roślin rzadkich i chronionych.

- **Jezioro Obradowskie** – w odległości ok. 22,0 km w kierunku południowym.

Celem ochrony jest zachowanie lasu o charakterze naturalnym, z licznymi zespołami oraz gatunkami roślin rzadkich i chronionych.

3. Najbliższe, licząc od terenu planowanej inwestycji obszary chronionego krajobrazu:

- **Radzyński Obszar Chronionego Krajobrazu** - w odległości ok. 24,5 km w kierunku północno-zachodnim.

Radzyński Obszar Chronionego Krajobrazu zajmuje niewielki fragment Równiny Łukowskiej przez który przepływają Krzna Północna i Krzna Południowa. Doliny tych rzek są dość rozległe i charakteryzują się wysokim poziomem wód gruntowych. Jego powierzchnia wynosi 3 700 ha, w tym rezerwat "Las Wagramski" oraz grupa 3 dębów szypułkowych jako pomnik przyrody. Jest to teren o niewielkich deniwelacjach i w dużej części zalesiony. W granicach obszaru występują płaty dwóch zbiorowisk, których stan zachowania pozwala zaliczyć je do rzadkich w skali regionu. Są to grąd typowy i dębniak turzycowy. Występuje tu jodła a brak jest naturalnych stanowisk buka i modrzewia. Z roślin chronionych występuje widłak torfowy, widłak goździsty, lilia złotogłów, orlik pospolity, wawrzynek wilczełyko, wawrzynek główkowy.

- **Poleski Obszar Chronionego Krajobrazu** - w odległości ok. 28,0 km, rozciąga się pasem od północnego – wschodu na północny zachód.

Poleski Obszar Chronionego krajobrazu rozciąga się w północnej części woj. chełmskiego, od granicy z woj. lubelskim obejmując w zachodniej części Poleski Park Narodowy i pozostałości Poleskiego Parku Krajobrazowego, do granicy państwa wzdłuż doliny Bugu - obejmując w części wschodniej Sobiborski Park Krajobrazowy. Łącznie z w/w parkami stanowi rozległy kompleks lasów, torfowisk i bagien o zróżnicowanej florze i faunie. W granicach obszaru znajduje się rezerwat "Torfowisko przy Jeziorze Czarnym". Podstawowymi elementami krajobrazowymi są różne typy jezior (od oligotroficznych do w różnym stopniu zeutrofizowanych), rozległe torfowiska (przełajowe, wysokie i niskie), oraz duże powierzchnie różnego typu borów i olsów. Obszary wodno-torfowiskowe stanowią naturalne zbiorniki retencyjne o dużej pojemności, a tereny leśne pełnią funkcje wodochronne. Pow. 41 000 ha

- **Annówka** w odległości ok. 29,0 km w kierunku południowo-zachodnim.

Obszar chroniony ze względu na wyróżniający się krajobraz rozległego kompleksu leśnego zróżnicowanego fitosocjologicznie, wartościowe ze względu na możliwość zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Pow. 2 069 ha.

6. Najbliższe, licząc od terenu planowanej inwestycji pomniki przyrody występują w następujących lokalizacjach:

- Sosna amerykańska (Wejmutka) - *Pinus strobus* – w odległości ok. 3,4 km w kierunku południowo-zachodnim,
- Jesion wyniosły - *Fraxinus excelsior* – w odległości ok. 4,6 km w kierunku północnym,
- Dąb szypułkowy - *Quercus robur* – w odległości ok. 4,7 km w kierunku północnym,
- Sosna zwyczajna (Sosna pospolita) - *Pinus sylvestris* – w odległości ok. 6,0 km w kierunku północno-wschodnim.

5. Najbliższe, licząc od terenu planowanej inwestycji użytki ekologiczne:

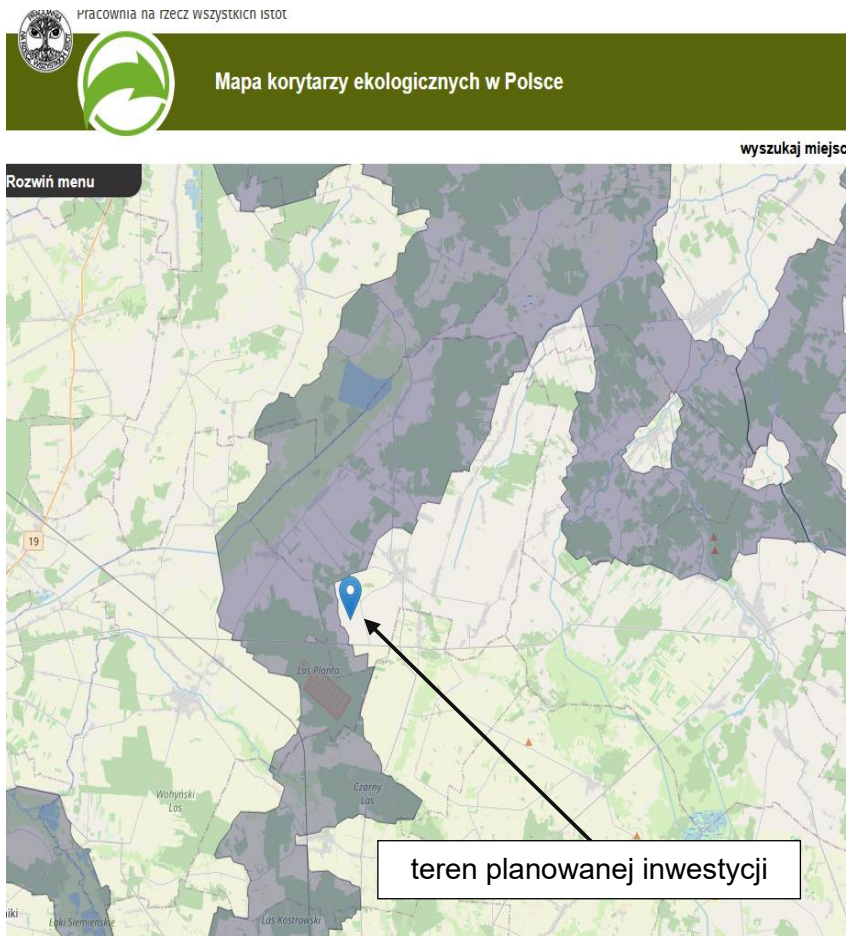
- w odległości ok. 3,0 km w kierunku północnym – stanowiący śródleśne powierzchnie zabagnione,
- w odległości ok. 3,5 km w kierunku północnym – stanowiący obszar śródleśnych bagien,
- w odległości ok. 3,5 km w kierunku południowym – stanowiący obszar śródleśnych bagien.

6. Najbliższe, licząc od terenu planowanej inwestycji korytarze ekologiczne:

Teren przedmiotowego przedsięwzięcia nie znajduje się w obszarach korytarzy ekologicznych.

Najbliżej położony korytarz ekologiczny:

- **Lasy Chotyłowskie** – w odległości ok. 0,6 m w kierunku zachodnim.

Mapa 8 Usytuowanie planowanej inwestycji na tle korytarzy ekologicznych

Wnioski.

Z uwagi na rodzaj, skalę, zakres korzystania ze środowiska, usytuowanie oraz rozwiązania chroniące środowisko przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na ww. obszary Natura 2000.

XII. PRZEDSIĘWZIĘCIA REALIZOWANE I ZREALIZOWANE, ZNAJDUJĄCE SIĘ NA TERENIE, NA KTÓRYM PLANUJE SIĘ REALIZACJĘ PRZEDSIĘWZIĘCIA, ORAZ W OBSZARZE ODDZIAŁYWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA LUB KTÓRYCH ODDZIAŁYWANIA MIESZCZĄ SIĘ W OBSZARZE ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA - W ZAKRESIE, W JAKIM ICH ODDZIAŁYWANIA MOGĄ PROWADZIĆ DO SKUMUŁOWANIA ODDZIAŁYWAŃ Z PLANOWANYM PRZEDSIĘWZIĘCIEM

W opisywanym gospodarstwie prowadzony będzie tucz zwierząt – trzody chlewnej. Otoczenie planowanej inwestycji stanowi w przeważającej mierze tereny użytkowane rolniczo. Oddziaływanie planowanego obiektu na działki sąsiednie będzie odbywało się w granicach dopuszczalnych norm. Oddziaływania występujące na etapie realizacji inwestycji będą miały

miejsce tylko w porze dziennej. Oddziaływania występujące na etapie eksploatacji będą stałe, o różnej częstotliwości, różnym nasileniu, w zależności od cyklu hodowlanego. Zgodnie z przeprowadzoną analizą, można stwierdzić, że ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko zamkną się w granicach działek należących do Inwestora, natomiast na terenie otaczającym planowaną inwestycję standardy jakości środowiska zostaną dotrzymane.

Występowanie hodowli o niewielkiej skali oraz biorąc pod uwagę charakter terenu objętego inwestycją, należy stwierdzić, że nie będzie powodowało oddziaływań, które mogłyby powodować występowanie oddziaływań skumulowanych.

XIII. RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII LUB KATASTROFY NATURALNEJ I BUDOWLANEJ

Zgodnie z art. 3 pkt. 23 i 24 ustawy Prawo ochrony środowiska pod pojęciem poważnej awarii rozumie się zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

W obiektach będących przedmiotem opracowania nie będą magazynowane substancje niebezpieczne, stąd ryzyko powstania poważnej awarii będzie minimalne. Nie nastąpi zmiana sposobu użytkowania budynku, która mogłaby wiązać się z pracami mogącymi przyczynić się do katastrofy budowlanej.

XIV. PRZEWIDYWANE ILOŚCI I RODZAJ WYTWARZANYCH ODPADÓW ORAZ ICH WPŁYW NA ŚRODOWISKO

Przewidywane ilości i rodzaje wytwarzanych odpadów opisano w treści niniejszego opracowania. Gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska. Wytwarzający odpady, zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach jest zobowiązany w pierwszej kolejności do zapobiegania powstawaniu odpadów.

Omówione w treści niniejszego dokumentu rodzaje i ilości odpadów, powstawać będą w wyniku prowadzonej przez Inwestora standardowej działalności i będą efektem niezbędnego funkcjonowania gospodarstwa rolnego. Wobec powyższego, możliwości zastosowania działań zmierzających do minimalizacji ilości ich powstawania jest ograniczona.

Działania w tym zakresie dotyczyć mogą stosowania materiałów, środków i urządzeń o wysokiej trwałości i wydajności. Pożądanym jest natomiast zapobieganie powstawaniu danego rodzaju odpadów, szczególnie w kategorii niebezpiecznych. Zapobieganie powstawaniu odpadów, polega na unikaniu stosowania materiałów i urządzeń stanowiących po zużyciu odpad niebezpieczny.

Zgodnie z art. 23 ustawy o odpadach zasadą prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami jest ich selektywna zbiórka. Selekcja odpadów ma na celu ograniczenie masy odpadów deponowanych do środowiska.

XV. ŹRÓDŁA STANOWIĄCE PODSTAWĘ OPRACOWANIA ORAZ PRZYWOŁANE AKTY PRAWNE

USTAWY:

1. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. 2025 poz. 418)
2. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2024 poz. 1112 z późn. zm.)
3. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. 2024 poz. 1478 z późn.zm.)
4. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. 2024 poz. 399 z późn.zm.)
6. Ustawa z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2024 poz. 1087 z późn.zm.)
7. Ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (t.j. Dz.U. 2024 poz. 105)
8. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. 2024 poz. 54 z późn. zm.).

ROZPORZĄDZENIA:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839 z późn. zm.)
2. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”. (Dz.U. z 2023 r. poz. 244)
3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody. (Dz.U. 2002 Nr 8, poz. 70)
4. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 stycznia 2023r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz.U. 2023 poz. 297)
5. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1311)
6. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (t.j. Dz.U. 2003 Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.)
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. 2005 nr 17 poz. 142)
8. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania (t.j. Dz.U. 2019 poz. 1826)
9. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2010 nr 16, poz. 87)

10. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz.U. 2021r. poz. 845)
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. 2014 poz. 112).
12. Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. 2020 poz. 10).
13. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych (t.j. Dz. U. z 2021r. poz. 686)
14. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1966)
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. 2014 poz. 1169)

LITERATURA / OPRACOWANIA:

1. Oszacowanie wielkości produkcji oraz jednostkowej zawartości azotu nawozów naturalnych, powstałych w różnych systemach utrzymania zwierząt gospodarskich w Polsce – Instytut Zootechniki Państwowy Instytut Badawczy 2012r.